

**Ajuntament
de Barcelona**

OFICINA MUNICIPAL DE DADES

DEPARTAMENT D'ESTADÍSTICA I DIFUSIÓ DE DADES

LA POBLACIÓ DE BARCELONA EL 2024

INFORME DE RESULTATS

LECTURA DEL PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS A 01/01/2024

Maig de 2024

Sumari

1. Introducció	3
2. Síntesi de resultats	4
3. La Població de Barcelona: evolució i característiques	6
3.1. Evolució de la població de Barcelona	6
3.1.1. Evolució de la població per districtes i barris	7
3.2. Població per edat i sexe	9
3.2.1. Pes de la població infantil i de la gent gran	11
3.2.2. Població centenària	12
3.2.3. Edat mitjana de la població	14
3.3. Població segons nivell d'instrucció	15
3.4. Noms més freqüents de la població	16
4. Origen i nacionalitat de la població	18
4.1. Població per lloc de naixement	18
4.1.1. La població nascuda a l'estranger: evolució i perfil	22
4.2. Població per nacionalitat	25
4.2.1. La població de nacionalitat estrangera: evolució i perfil	26
5. Domicilis	34
5.1. Evolució i estructura dels domicilis de Barcelona	34
6. El moviment demogràfic del 2023	40
6.1.1. El moviment natural de la població	42
6.1.2. El moviment migratori i administratiu de la població	50

1. INTRODUCCIÓ

El Departament d'Estadística i Difusió de Dades de l'Oficina Municipal de Dades de l'Ajuntament de Barcelona, presenta les xifres de la població resident a la ciutat de Barcelona obtingudes de la lectura del Padró Municipal d'Habitants: en aquest document s'ofereix la lectura a 1 de gener del 2024¹.

L'informe s'inicia amb una visió sintètica dels principals resultats. A continuació, es presenten els indicadors essencials per conèixer la població a partir de les característiques de les persones inscrites al Padró, com el sexe, l'edat, el lloc de naixement, la nacionalitat, el nivell acadèmic, els anys d'empadronament o els noms més freqüents.

En el següent bloc s'ofereix informació sobre la població de nacionalitat estrangera i la població nascuda a l'estranger actualment empadronada a Barcelona. A continuació, s'exploren les característiques dels domicilis d'empadronament dels residents.

Al darrer apartat es repassen les dades bàsiques dels moviments demogràfics esdevinguts durant l'any 2023: vegetatiu, migratori i administratiu.

A nivell territorial, en aquest informe s'han tractat preferentment les dades a nivell de ciutat i districtes, amb representacions cartogràfiques per Àrees Estadístiques Bàsiques (AEB). La informació està disponible també per barris i seccions censals als enllaços referenciats a la nota al peu.

¹ La lectura detallada de 2024 i d'anys anteriors la trobareu al web Barcelona Dades <https://portaldades.ajuntament.barcelona.cat/ca/> publicat per l'Oficina Municipal de Dades (OMD) de l'Ajuntament de Barcelona.

Podeu accedir a les taules estadístiques

<https://portaldades.ajuntament.barcelona.cat/ca/search/padr%C3%B3?theme=Poblaci%C3%B3&source=STATISTICS>, a les microdades

<https://portaldades.ajuntament.barcelona.cat/ca/search/padr%C3%B3?theme=Poblaci%C3%B3&source=MICRODATA>, al document *La població de Barcelona el 2024*

<https://portaldades.ajuntament.barcelona.cat/ca/search/padr%C3%B3?theme=Poblaci%C3%B3&source=DOCS>, el document sintètic *Flaix de la població de Barcelona*

<https://portaldades.ajuntament.barcelona.cat/ca/datastories/d43ca6068d>, i l'aplicació interactiva

<https://portaldades.ajuntament.barcelona.cat/ca/datastories/kqxz8kca7q>. Tots els gràfics i mapes continguts en aquest informe s'han elaborat amb informació publicada als mateixos enllaços.

2. SÍNTESI DE RESULTATS

POBLACIÓ

- Per segon any consecutiu, la població de Barcelona manté una trajectòria ascendent. La lectura del padró a 1 de gener de 2024 situa en 1.702.814 els residents a la ciutat, un 2,6% més que un any enrere. Es confirma l'empenta ascendent de l'any anterior després d'un bienni 2021-2022 de descensos, i situa la xifra d'empadronats a la ciutat en el valor màxim d'ençà l'any 1991.
- El salt endavant és generalitzat: amb diferents intensitats, els deu districtes i els 73 barris segueixen el patró ascendent.
- L'augment de la població està vinculat al moviment migratori, que en conjunt suma 54.000 persones. El saldo vegetatiu, per contra, accentua la davallada.
- L'estructura per sexes de la població empadronada a Barcelona és molt similar a la d'anys anteriors, amb una lleugera superioritat femenina global i molt accentuada en les edats avançades.
- L'edat mitjana de la població de Barcelona es manté estable al voltant dels 44,4 anys.
- Màxim de persones centenàries des que hi ha registres: són 1.007, un 10,4% més que un any enrere. Amb un pes relatiu del 83,7%, s'accentua el protagonisme femení en aquest col·lectiu.
- Continua augmentant el nivell formatiu de la població: un 36,3% dels empadronats de setze i més anys té titulació universitària o un cicle formatiu de grau superior. Entre les dones, aquesta proporció s'enlaira fins el 38%.
- 2024 encadena un quinquenni en el què el nombre de persones empadronades no nascudes a la ciutat és superior al de les nascudes a la ciutat.
- Per primer cop des de 2015, la població de nacionalitat espanyola augmenta. És un creixement exigü (+0,1%) però capgira el signe negatiu dominant en els darrers anys.
- La població estrangera continua marcant el pas demogràfic de la ciutat. L'augment del 10,4% situa la xifra d'empadronats de nacionalitat estrangera en més de 430.000, un 25,4% de tota la població.
- La diversitat de nacionalitats continua sent un tret emblemàtic de Barcelona: a banda de l'espanyola, hi resideixen persones de 180 nacionalitats.
- La distribució dels estrangers en el territori és desigual: l'Eixample, Sant Martí i Ciutat Vella són els districtes amb més persones de nacionalitat estrangera en termes absoluts. En termes relatius, Ciutat Vella destaca molt per sobre, amb un 54% del total.
- La població estrangera presenta una estructura de gènere força equilibrada, amb lleugera preeminència masculina i força variabilitat segons la nacionalitat.
- Un 43,2% dels estrangers que viuen a Barcelona té estudis universitaris o un cicle formatiu de grau superior.
- Per continents, els estrangers més nombrosos són americans i europeus. Les nacionalitats més representades continuen sent la italiana, la colombiana, la pakistanesa i la xinesa.

DOMICILIS

- Les 1.702.814 persones empadronades a la ciutat viuen en 676.130 domicilis.
- Gairebé un terç dels domicilis són unipersonals (214.989).
- Augmenten any a any les llars amb persones estrangeres, igualant-se la proporció entre domicilis mixtos (13,30%) i domicilis amb tots els membres estrangers (13,29%).
- Al 78% dels domicilis de Barcelona no hi viu cap menor.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

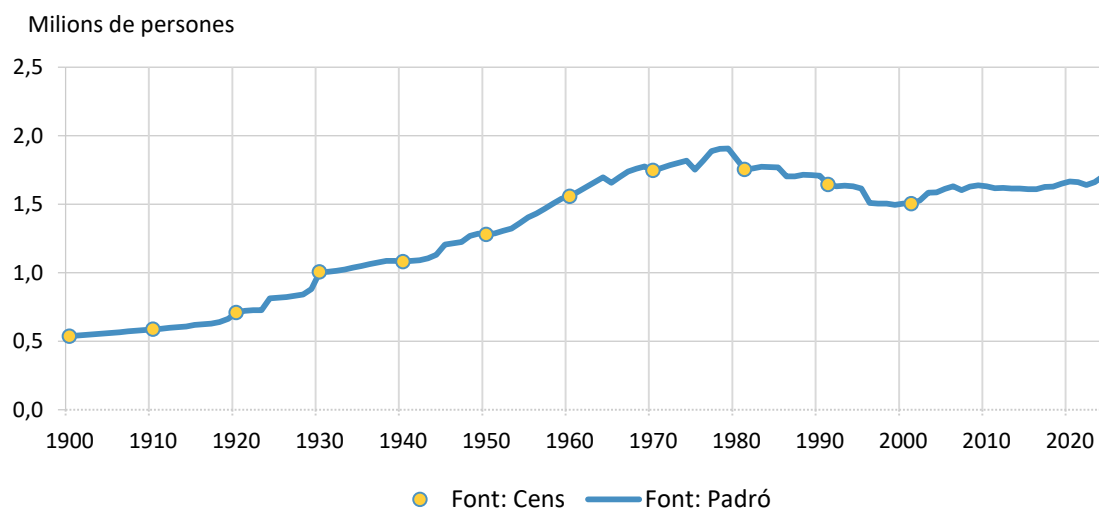
- L'evolució demogràfica de la ciutat de Barcelona continua la dinàmica de l'any anterior, caracteritzada per un saldo natural en nombres negatius que contrasta amb el dinamisme del moviment migratori, sobretot pel que fa a les entrades.
- La síntesi d'ambdues forces és que el guany de població empadronada a la ciutat és resultat d'un saldo natural negatiu de 3.661 persones i d'un de migratori i administratiu positiu de 54.205.
- El nombre de naixements continua a la baixa. Els poc més d'11.000 naixements del 2023 són el valor més baix des de 1900, si deixem de banda l'any 1939.
- Després d'un bienni d'estabilitat, la mortalitat disminueix fins a les 14.700 defuncions, la xifra més baixa des del 2019.
- La reducció de la mortalitat frena la davallada del saldo vegetatiu.
- A nivell territorial, el saldo natural negatiu ha estat força generalitzat; l'únic districte amb una novedosa contribució positiva del saldo vegetatiu és Ciutat Vella.
- Per ordre de popularitat, els noms més triats pels nadons l'any 2023 són, per nenes, Olivia, Sofia, Julia, Lucia, Martina, Emma, Gala, Ona, Mia i Chloe. Entre els nens, encapçalen el rànquing Mateo, Liam, Lucas, Leo, Pol, Martí, Max, Bruno, Marc i Biel. Amb lleugeres variacions d'ordre, són els mateixos del darrer quinquenni.
- El dinamisme migratori alimenta el creixement demogràfic: les altes per immigració escalen a màxims en la història recent.
- La immigració segueix un patró similar als d'anys anteriors, amb equilibri de sexes. Abunden els adults joves nascuts a l'estranger (82,5%). Del conjunt d'immigrants arribats el 2023 a Barcelona, un 45% declara tenir titulació universitària.
- El perfil predominant dels emigrants correspon a persones joves de nacionalitat espanyola que se'n van majoritàriament a la resta de Catalunya (67,1%) i a la resta d'Espanya (24,4%).
- S'accentua el creixement de les migracions internes a Barcelona. El 2023 se situen a la ratlla dels 104.000 moviments, un 3,8% més que un any enrere. Els protagonistes són adults joves i cada cop més, de nacionalitat estrangera. Es manté la preferència per romandre al mateix districte, però amb tendència a la baixa.

3. LA POBLACIÓ DE BARCELONA: EVOLUCIÓ I CARACTERÍSTIQUES

3.1. Evolució de la població de Barcelona

Segons la lectura del padró municipal d'habitants a 1 de gener de 2024, **la població de Barcelona assoleix amb 1.702.814 persones empadronades el valor màxim** de residents a la ciutat **d'ençà el 1990**. Aquest increment poblacional del 2,6% en relació amb l'any anterior referma el canvi de tendència iniciat el 2023 de recuperació del nombre de residents, després de la davallada registrada el 2021 i el 2022 a conseqüència de la disminució dels fluxos migratoris durant la pandèmia de Covid-19.

Gràfic 1: Població resident a Barcelona (1900-2024)

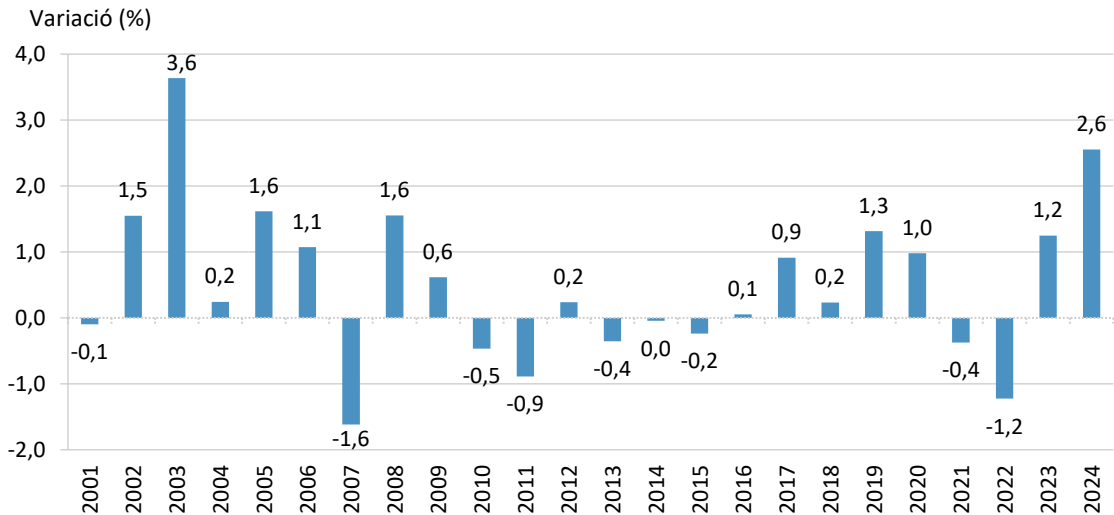
Si s'amplia l'abast retrospectiu de l'anàlisi evolutiva a un passat no tan recent, cal matisar que la població de Barcelona ha frenat el ritme de creixement des de 2010 si ho comparem amb els ritmes més intensos viscuts durant les dècades centrals del segle XX i en els primers anys del segle XXI. En efecte, l'increment de 72.320 empadronats entre 2010 i 2024, està lluny del creixement de 199.004 habitants durant la dècada posterior a la Guerra Civil, de l'augment de 277.684 persones de la dècada de 1950, dels guanys -ja més moderats- de 187.279 i de 144.021, durant els 1960 i els 1970 respectivament, o de 132.778 a la dècada dels 2000.

Així doncs, aquesta estabilitat contrasta amb d'altres fases recents, com l'expansiva dels primers vuitanta anys del segle passat, la contractiva del període 1984-2000, o l'expansiva posterior dels primers anys del mil·lenni, marcada per l'absorció de fluxos migratoris, totes elles lligades als respectius cicles econòmics.

La ciutat de Barcelona supera al 2024 de llarg el nombre d'empadronats que es va registrar el gener de 2020, just abans de l'esclat del Covid19. Un cop deixada enrere la conjuntura pandèmica, els moviments demogràfics han recuperat completament la inèrcia anterior, especialment les entrades i sortides migratòries. Tal com s'analitzarà en deteniment en els

propers apartats, han estat els saldos migratoris positius amb l'estranger els que expliquen el creixement demogràfic dels anys més recents.

Gràfic 2: Població resident a Barcelona (2001-2024), var. interanual (%)

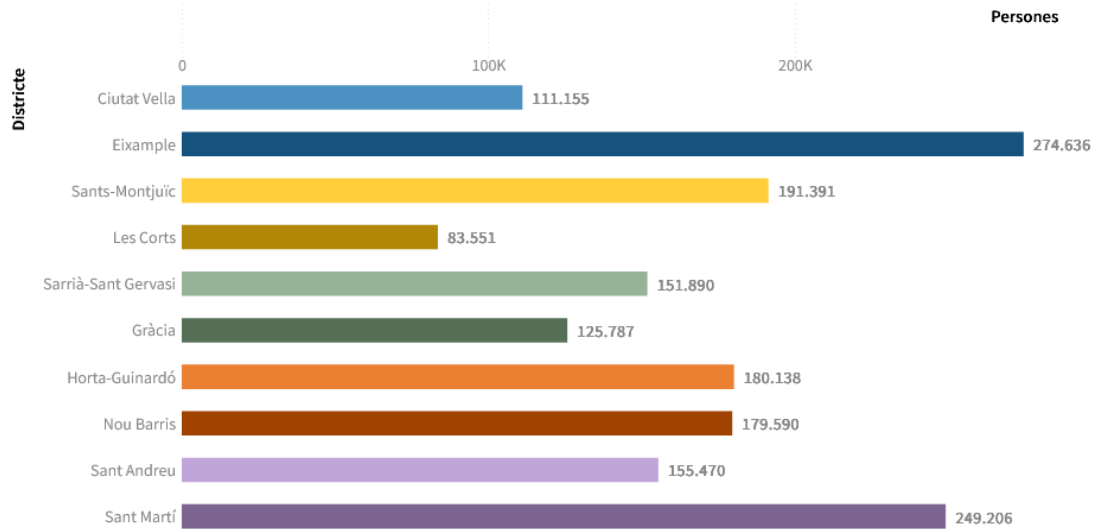

Després del sotrac pandèmic del bienni 2020-2021, les dades de gener de 2024 reafirmen per segon any consecutiu el retorn a la dinàmica demogràfica anterior en tots els seus components. Així, el creixement vegetatiu negatiu, protagonitzat per una fecunditat en continu retrocés, es veu clarament compensat pel saldo migratori positiu i a l'alça. Per tant, la importació de nous residents esdevé l'element central del creixement de la ciutat. En conjunt, amb les oscil·lacions descrites, el nombre d'empadronats a la ciutat en els darrers vint anys s'emmarca en un rang relativament estret, d'entre 1,59 i 1,70 milions de persones.

3.1.1. Evolució de la població per districtes i barris

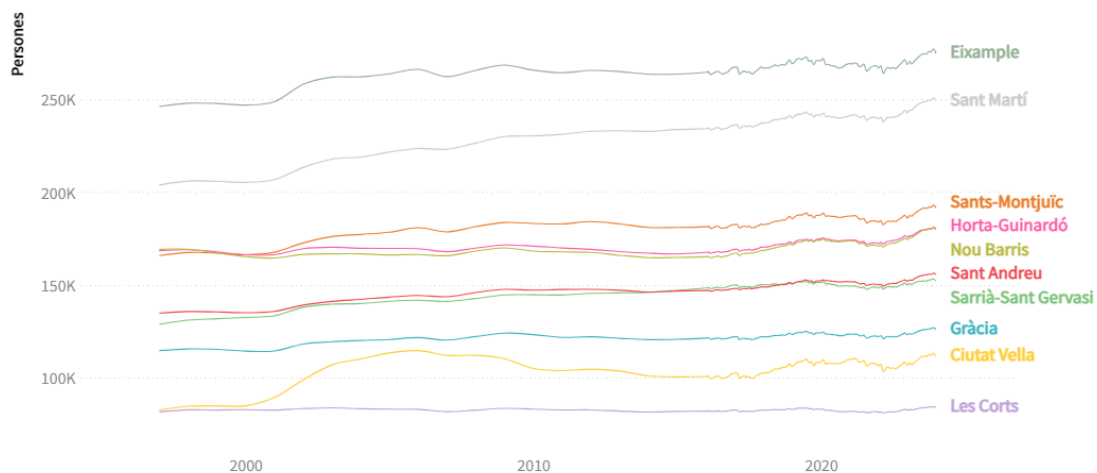
L'augment de la població s'estén per tots els districtes de Barcelona. Als deu districtes augmenta el nombre de persones empadronades, amb unes taxes que oscil·len del 4,4% de Ciutat Vella a l'1,4% de Sarrià Sant-Gervasi. En el cas de Ciutat Vella, amb 111.155 persones empadronades, no s'assolia un nombre de residents tant elevat des de 2008. Nou Barris (3,1%) és el segon districte que més ha crescut. En terreny intermedi, Les Corts registra un augment de l'1,7%, mentre que en els sis districtes restants la població augmenta entre un 2% i un 3%: Sants-Montjuïc (2,9%), Sant Martí (2,7%), Horta-Guinardó (2,6%), Sant Andreu (2,4%), Gràcia (2,3%) i l'Eixample (2,2%).

Gràfic 3: Població resident als districtes de Barcelona, a 01/01/2024

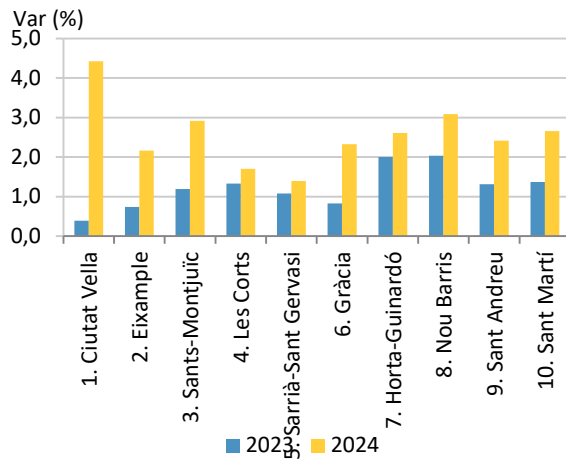
Per cinquè any consecutiu, els moviments de la població dels districtes van en la mateixa direcció (el bienni 2019-2020 a l'alça, el bienni 2021-2022 a la baixa, i de nou a l'alça el bienni 2023-2024), el que indica que són generalitzats i s'escampen, en major o menor mesura, per tota la ciutat. Una pauta de distribució de la població immigrada diferent de la de fases anteriors, quan el centre històric feia de primera àrea receptora i després distribuïdora.

Gràfic 4: Evolució de la població resident als districtes de Barcelona (1997-2024)

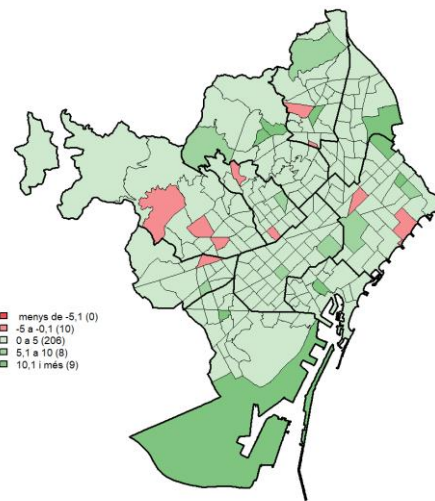

També es repeteix aquest patró d'ascensos generalitzats per barris: el total dels 73 barris en què es divideix la ciutat recuperen població. Destaquen els augments de la Marina del Prat Vermell (+17,8%), el Barri Gòtic (+11,3%) i el Bon Pastor (+9,5%). Cal destacar que el primer registra un augment molt notable, sense oblidar que es tracta d'un barri amb poca població i en ple procés de transformació urbana.

Gràfic 5: Població als districtes de Barcelona (2022-2023), var. interanual (%)

Mapa 1: Població a les AEB de Barcelona, var. interanual 2024 (%)

A més de Canyelles, pràcticament estancat amb un increment del 0,2%, hi ha sis barris amb perfil molt diferents que mantenen un to demogràfic molt estable amb increments inferior a l'1%; són les Tres Torres (+0,7%), la Guineueta (0,7%), Can Peguera (+0,5%), Diagonal Mar i el Front Marítim del Poblenou (+0,3%), la Vila Olímpica del Poblenou (+0,3%) i la Vall d'Hebron (+0,3). Per Àrees Estadístiques Bàsiques, 223 de les 233 en què es divideix la ciutat han contribuït a l'increment de la població.

3.2. Població per edat i sexe

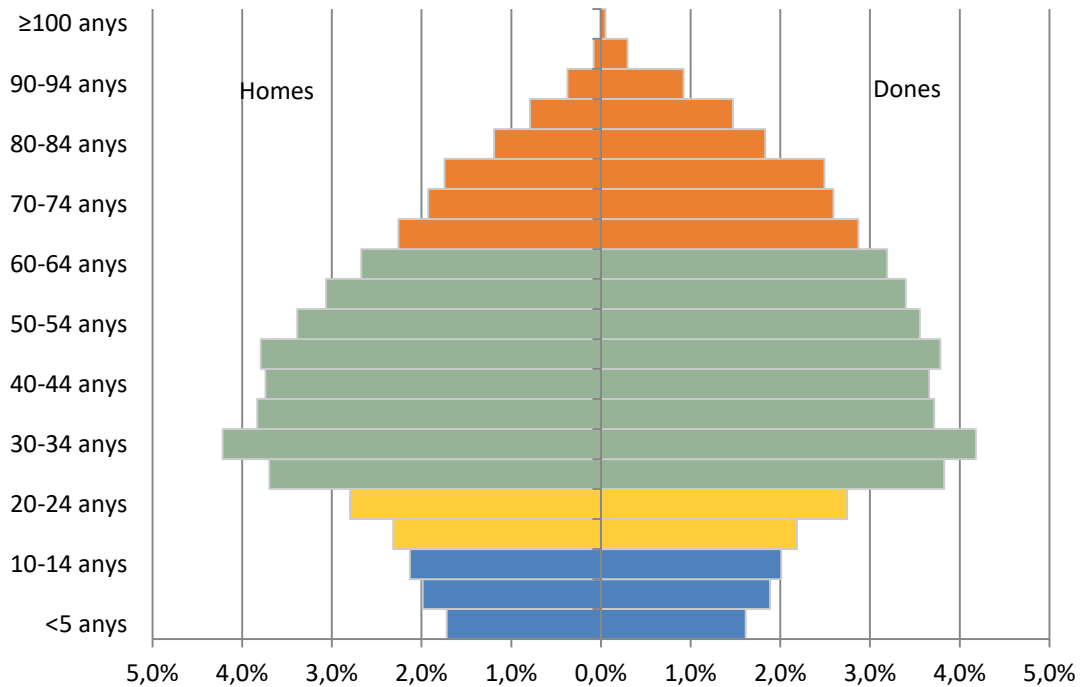
L'estructura de la població empadronada per sexes es manté molt estable, amb **un predomini de les dones generalitzat a gairebé tots els territoris, especialment a partir dels 45 anys**. En conjunt, les dones representen un 52,3% del total de la població, una proporció gairebé idèntica a la dels dos anys anteriors i molt similar a la de les darreres dues dècades.

L'estructura de la població per edats que configura la piràmide adjunta deriva d'una societat madura en la què les cohorts més nombroses són les d'adults joves i en particular les d'entre 30 i 49 anys. El grup quinquennal més nombrós és el dels adults de 30 a 34 anys, amb gairebé 142.993 persones. Les cohorts entre els 25 i els 59 anys són les úniques que depassen les cent-mil persones, i en conjunt sumen poc més de la meitat de la població, un 51,8%. Que l'edat mitjana de la població es mantingui per sobre dels 44 anys subratlla l'envelliment de l'estructura demogràfica de la ciutat de Barcelona, un fenomen que no és nou ni excepcional en les ciutats occidentals.

En efecte, la piràmide poblacional té una forma pròpia de societats occidentals, on les taxes de natalitat cada cop són més baixes, el que es tradueix en un creixement natural molt baix. Les cohorts a la base de la piràmide són poc nombroses i van en retrocés. Per contra, l'augment de l'esperança de vida explica una major supervivència entre les cohorts d'edat avançada. La franja de 20 a 24 anys (aproximadament la d'incorporació al mercat de treball) té pràcticament

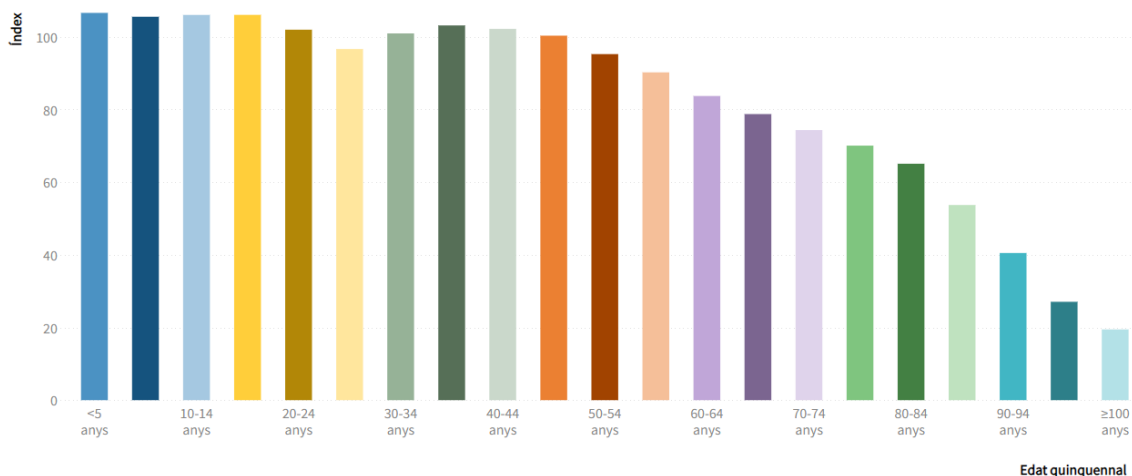
la mateixa població que la de 65 a 69 anys (aproximadament l'edat de la jubilació), al voltant de 94.401/87.346 persones, que equival a una relació de 1,1.

Gràfic 6: Piràmide de població de Barcelona, a 01/01/2024

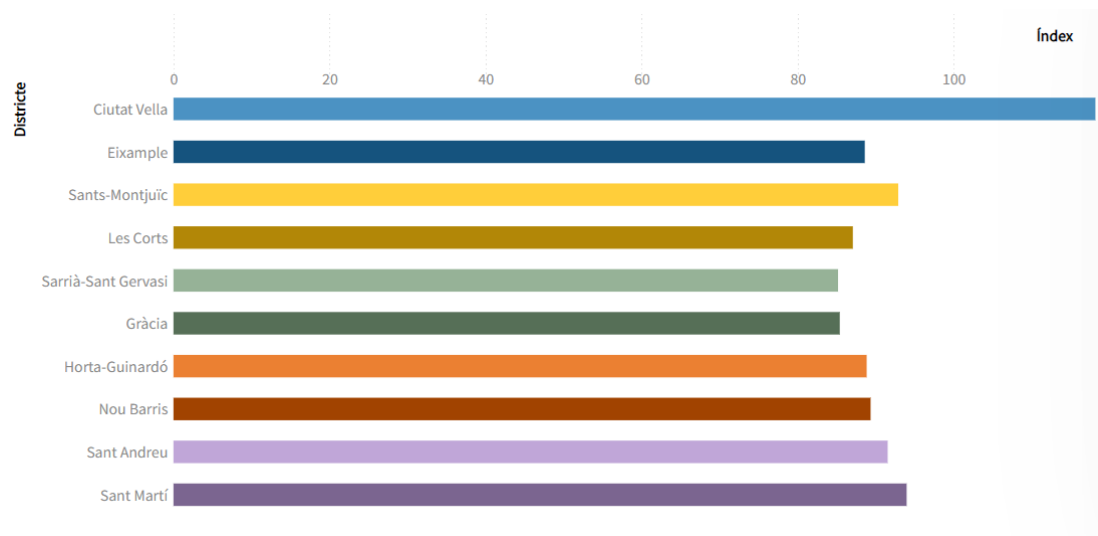
En edats infantils, joves i d'adults joves, la relació de masculinitat² superior a 100 denota que els homes superen les dones, amb l'excepció de l'estrat d'edat de 25-29 anys. A partir dels 45 anys, la relació de masculinitat disminueix progressivament a mesura que augmenta l'edat de la població, conseqüència de la major supervivència femenina a totes les edats.

Gràfic 7: Relació de masculinitat per grup d'edat quinquennal, a 01/01/2024

² Nombre d'homes per cada 100 dones

Gràfic 8: Relació de masculinitat per districtes, a 01/01/2024

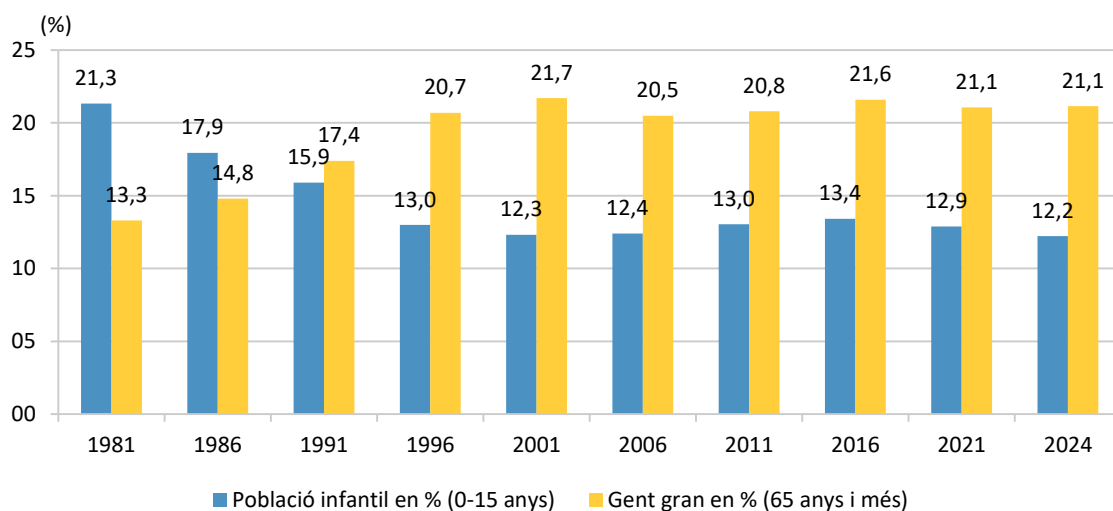

Les dones depassen els homes a tots els districtes excepte a Ciutat Vella, on representen el 45,8% de la població, un percentatge inferior al de l'any 2022. En aquest districte és molt destacable la major presència masculina entre els joves-adults i de la població adulta, en especial en la població de 40-44 anys, en que hi ha 143,7 homes per cada 100 dones. A l'altre extrem, Sarrià-Sant Gervasi –amb un 54,0%-, Gràcia -53,9%- i Les Corts -53,4%- són els districtes amb més dones en termes relatius, amb poca variació respecte als anys anteriors.

3.2.1. Pes de la població infantil i de la gent gran

La visió sintètica dels dos blocs d'edat extrems –població infantil fins a 15 anys i gent de 65 anys i més- permet copsar les grans transformacions demogràfiques que ha viscut Barcelona en els darrers anys.

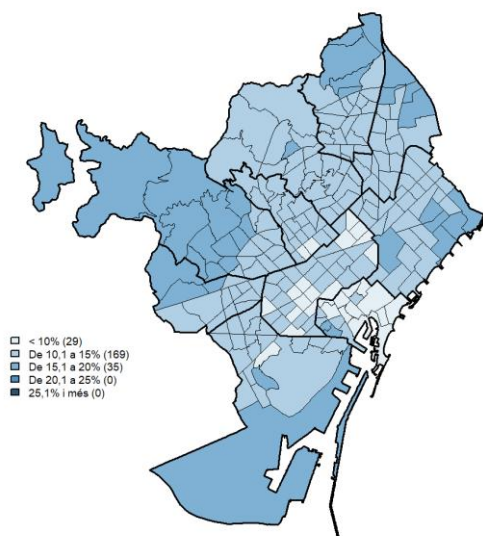
Gràfic 9: Pes de la població infantil i de la gent gran sobre la població total (1981-2024)

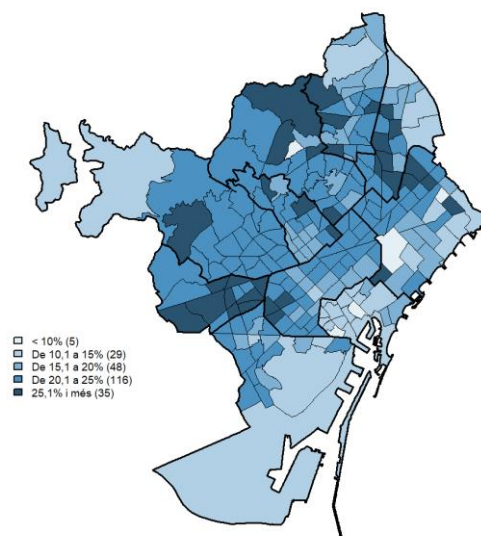
El descens relatiu de la població infantil es va anar contraposant a l'augment de la d'edat avançada, especialment entre 1981 i 1996, fins a pràcticament obtenir una fotografia inversa entre ambdues dates. En els darrer anys, l'estabilitat dels pesos relatius d'aquests dos grans grups d'edat és la tònica dominant. De fet, tot i la major supervivència de la població d'edats avançades augmenta, l'arribada de nous fluxos migratoris han eixamplat les edats actives, i ha moderat la crescuda del pes relatiu de les persones de més de 65 anys. D'altra banda, la moderada recuperació conjuntural dels naixements i la fecunditat en els anys anteriors al 2010, ha ajudat a contenir la caiguda de la proporció de la població infantil.

A nivell territorial, la distribució de la població infantil i de la gent gran per Àrees Estadístiques Bàsiques reflecteix importants diferències. En termes relatius, les zones amb més nens se situen principalment al nord (Ciutat Meridiana, Vallbona, la Trinitat Vella) i a l'oest de la ciutat (Vallvidrera, el Tibidabo i Les Planes, i Sarrià), mentre marca mínims a Ciutat Vella i algunes zones de l'Eixample i Gràcia. Les àrees amb més proporció de gent gran s'ubiquen a Horta-Guinardó, Nou Barris, la part baixa de Les Corts i Sant Martí.

Mapa 2: Població de 0 a 15 anys per AEB (%), a 01/01/2024

Mapa 3: Població de 65 i més anys per AEB (%), a 01/01/2024

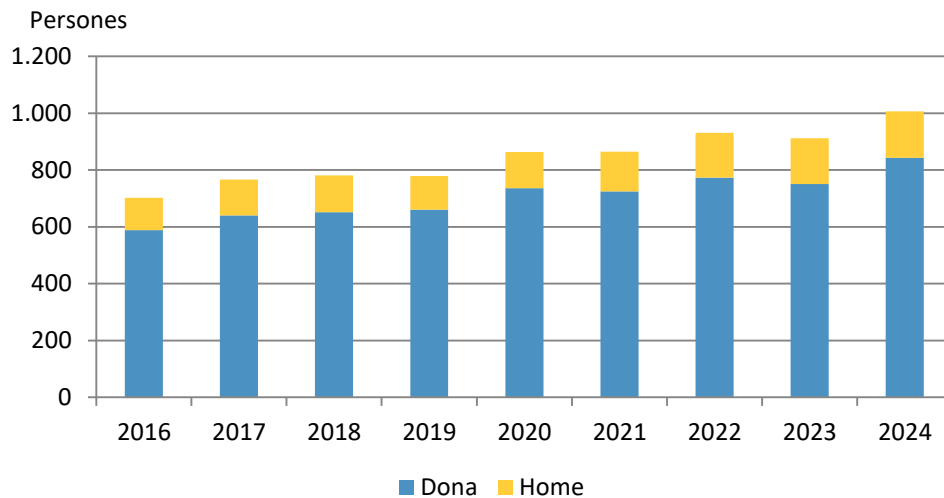

3.2.2. Població centenària

La presència creixent de persones de cent anys i més és una gran conquesta social que reflecteix avanços significatius en la medicina, la nutrició, la qualitat de vida i l'atenció socio sanitària. A Barcelona, aquest col·lectiu ha anat creixent, i els supervivents més enllà dels cent anys han assolit un màxim històric el 2024, amb 1.007 persones: 843 dones i 164 homes.

Un cop més, es palesa la superior longevitat de les dones (representen al voltant del 84% del total de les persones centenàries), atribuïble a una combinació de factors biològics, socials i de comportament.

Gràfic 10: Població centenària (2016-2024)

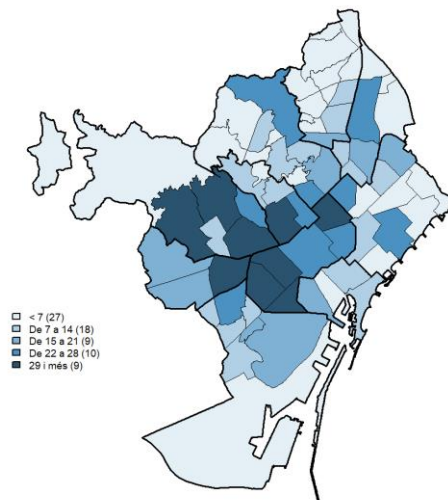

El petit retrocés de 2021 i 2023 s'emmarca en un context de forts sotracos demogràfics associats a les persones d'edat avançada: per un cantó, l'augment de la mortalitat associada a la pandèmia causà estralls principalment en la primavera de 2020 sobre persones grans, i per això el 2021 hi hagué un estancament del creixement del nombre de persones centenàries. Un cop passada aquella etapa d'alta incidència sobre aquest col·lectiu i esteses les mesures de prevenció del contagi i dels efectes més virulents de la malaltia, el nombre de persones amb cent i més anys d'edat va tornar a augmentar. En un plànol ben diferent, els estius dels dos darrers anys han registrat temperatures anormalment elevades, que han deixat rastre en l'excés de mortalitat entre les persones de 75 anys i més.

No obstant aquests retrocessos puntuals, la tendència de fons d'envelliment de l'estructura demogràfica no es veu alterada. En l'expansió quantitativa del col·lectiu de vells intervenen factors individuals de longevitat (amb un elevat component hereditari), així com factors ambientals, socioeconòmics i d'accés a la salut. L'augment del nombre de persones centenàries no és una tendència singular de Barcelona. Com a molts altres indrets d'Espanya i Europa, el segment d'edat que augmenta més en volum i en termes relatius és el de les persones de 85 i més anys. A Espanya, el nombre de centenaris s'ha multiplicat per 20 en les darreres quatre dècades. Aquests trets generals emmarquen la tendència cap a l'envelliment de la població amb una esperança de vida en màxims i una reducció persistent de fecunditat i natalitat.

Els barris que concentren més persones centenàries en termes absoluts són la Nova Esquerra de l'Eixample, Sant Gervasi-Galvany, l'Antiga Esquerra de l'Eixample, la Sagrada Família, Sarrià i la Vila de Gràcia.

Mapa 4: Població centenària per barris, a 01/01/2024

3.2.3. Edat mitjana de la població

L'edat mitjana de la població es manté un any més lleugerament per sobre dels 44 anys.

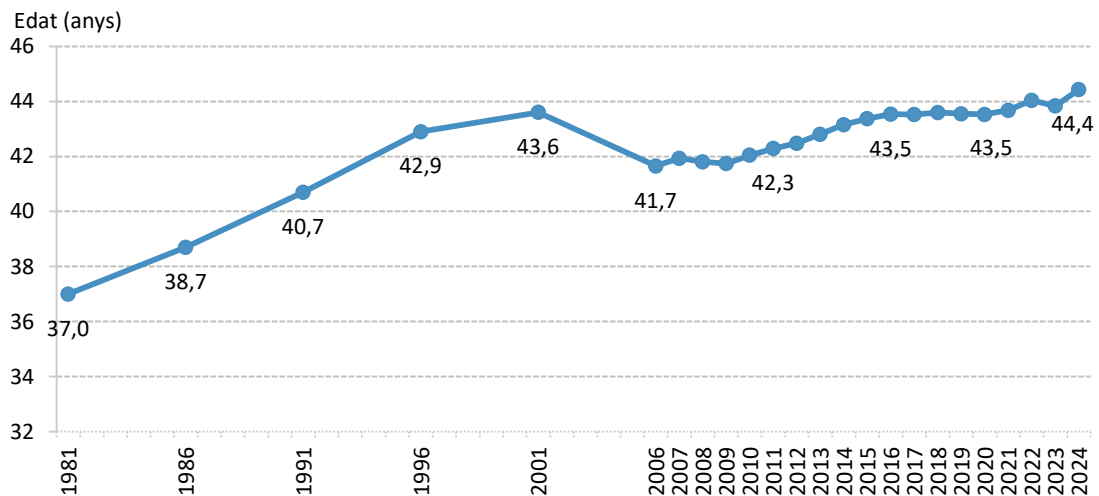
L'ascens de l'edat mitjana de la població que es va registrar en les dues darreres dècades del segle passat –gairebé set anys més entre 1981 i 2001- es va frenar a mitjans de la dècada passada a mesura que els fluxos d'immigrants rejuvenien la població.

Des que es van afeblir aquests fluxos, l'edat mitjana de la població s'ha mantingut estable amb oscil·lacions dins del rang dels 43-44 anys; el petit repunt del 2022 -fins els 44,0 anys- s'ha corregit el 2023 lleugerament a la baixa fins els 43,8 anys per tornar a augmentar a 44,4 al 2024. Una edat que se situa lleugerament per sobre de la mitjana espanyola (44,2 anys) i la catalana (43,4 anys)³. A la Unió Europea⁴, l'edat mitjana el 2023 va ser de 44,5 anys, el que suposa un augment de sis anys en relació amb les xifres de fa 20 anys. Dins de la UE, Itàlia marca màxims amb 48,4 anys de mitjana i Xipre mínims amb 38,4 anys.

³ Vegeu <https://www.ine.es/jaxiT3/Datos.htm?t=3198>

⁴ Vegeu https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Population_structure_and_ageing#Median_age_is_highest_in_Italy_and_low_est_in_Cyprus

Gràfic 11: Edat mitjana de la població de Barcelona (1981-2024)

En línia amb el que s’ha explicat prèviament, les diferències de l’edat mitjana per districtes reflecteixen la diferent composició i estructura de la població. Ciutat Vella és el districte amb una edat mitjana més baixa, i l’únic que, amb 39,8 anys, se situa per sota dels 40 anys. Els residents a Les Corts (46,5 anys) i a Horta-Guinardó (45,4 anys) tenen la mitjana d’edat més alta.

3.3. Població segons nivell d’instrucció

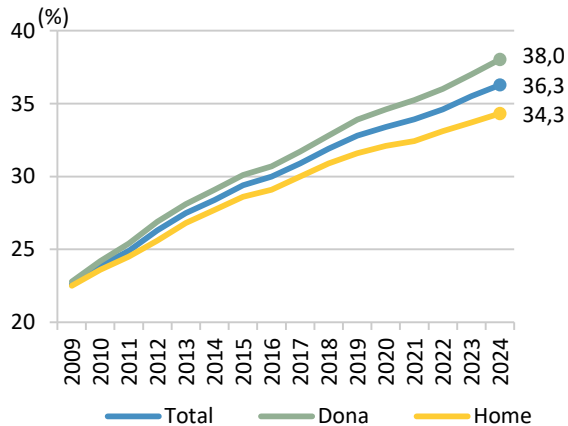
En relació amb el nivell d’estudis, com venim observant de manera ininterrompuda durant les darreres dècades, millora la qualificació acadèmica de la població barcelonina: **l’augment del nivell formatiu de la població i l’ampliació del diferencial d’aquest nivell entre homes i dones són cada cop més evidents**. La població de setze i més anys amb titulació universitària o un cicle formatiu de grau superior ha passat del 22,6% l’any 2009 al 36,3% el 2024, en una tendència ascendent ininterrompuda tant entre els homes com, especialment entre les dones.

En efecte, any a any les dades refermen la creixent diferenciació de nivell formatiu entre homes i dones entre els nivells elevats (educació terciària). Si s’observa el nivell completat, gairebé no hi ha diferències entre dones i homes en els nivells primaris i secundaris. Per contra, si l’any 2009 la proporció de dones amb formació universitària (22,8%) superava lleugerament la dels homes (22,5%) en tres dècimes, des de llavors aquesta diferència s’ha anat eixamplant (38,0% enfront del 34,3% el 2024) fins arribar a una avantatge formativa femenina de gairebé quatre punts percentuals.

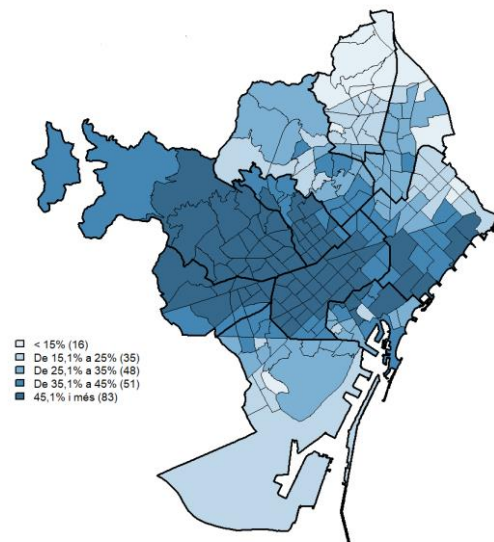
Aquestes dades s’emmarquen en una tendència general que també es veu a Catalunya, a Espanya i a moltes ciutats europees: existeix una bretxa de gènere en el rendiment acadèmic a favor de les dones, especialment en les generacions joves que finalitzen un grau o un màster

oficial: el 2021, el 36 % de les dones de la UE havia completat l'educació terciària, enfront del 31 % dels homes. Aquest patró es pot observar a gairebé la totalitat de països de la UE⁵.

Gràfic 12: Població de 16 i més anys amb estudis universitaris o CFGS (2009-2024)

Mapa 5: Població de 16 i més anys amb estudis universitaris o CFGS per AEB (%), a 01/01/2024

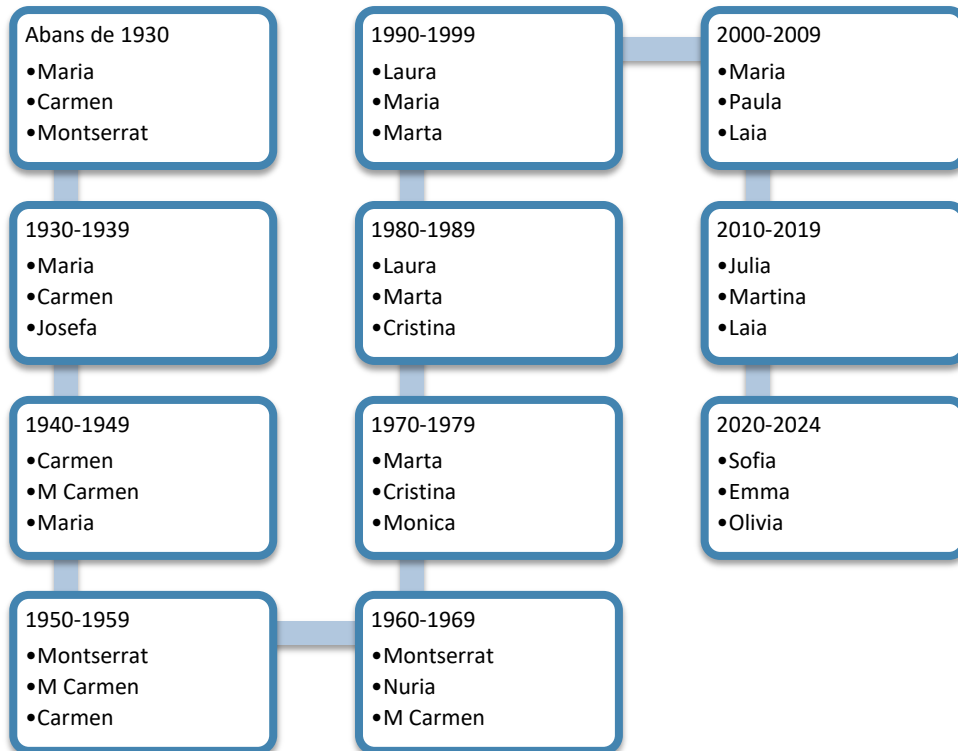

3.4. Noms més freqüents de la població

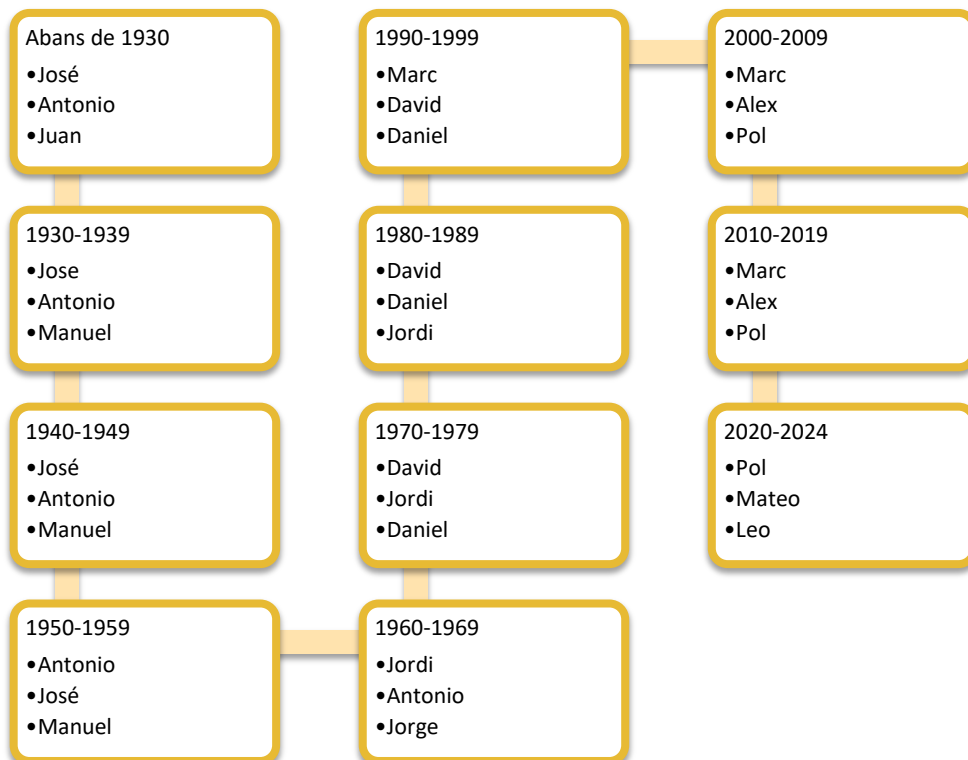
Els noms més freqüents entre les dones empadronades a Barcelona són Maria/María, Montserrat, Marta, Laura, Núria/Nuria i Carme/Carmen. Entre els homes, Antonio/Antoni, Jordi, Josep/José, David, Manuel i Marc. Les il·lustracions següents mostren els noms més freqüents dels residents segons les dècades de naixement.

⁵ Vegeu <https://ec.europa.eu/eurostat/cache/infographs/womenmen/bloc-2a.html?lang=en>. La proporció de dones amb educació terciària va ser superior a la proporció corresponent d' homes en gairebé tots els Estats membres, observant-se les majors diferències entre dones i homes als Estats membres bàltics, així com a Finlàndia, Suècia i Eslovènia. Per contra, Alemanya és l'únic país en el qual més homes que dones han cursat estudis superiors (el 33 % dels homes enfront del 29 % de les dones).

Il·lustració 1: Noms més freqüents de les barcelonines per dècades de naixement

Il·lustració 2: Noms més freqüents dels barcelonins per dècades de naixement

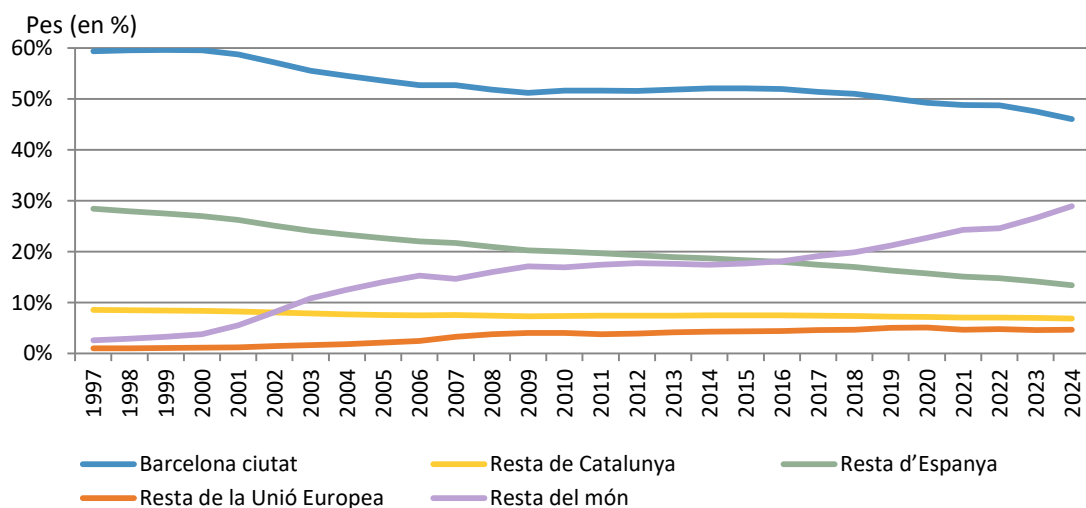
4. ORIGEN I NACIONALITAT DE LA POBLACIÓ

4.1. Població per lloc de naixement

En consonància amb la composició sociodemogràfica de les ciutats de l'entorn europeu, la població resident a Barcelona és cada cop més diversa i té **orígens més nombrosos, dispersos i heterogenis**.

En un context mundial de globalització i de creixent urbanització, hi ha un seguit de factors interrelacionats que contribueixen a les migracions, com la cerca de millors oportunitats econòmiques, d'educació o de reunificació familiar; la persistència de conflictes i crisis que generen onades de refugiats que busquen seguretat; les polítiques de lliure circulació de persones i d'impuls als estudiants internacionals dins de la UE; o les sinèrgies que busquen empreses i centres d'investigació en atreure talent internacional en sectors com la tecnologia, les finances o la recerca científica.

Gràfic 13: Distribució de la població per lloc de naixement (1997-2024)

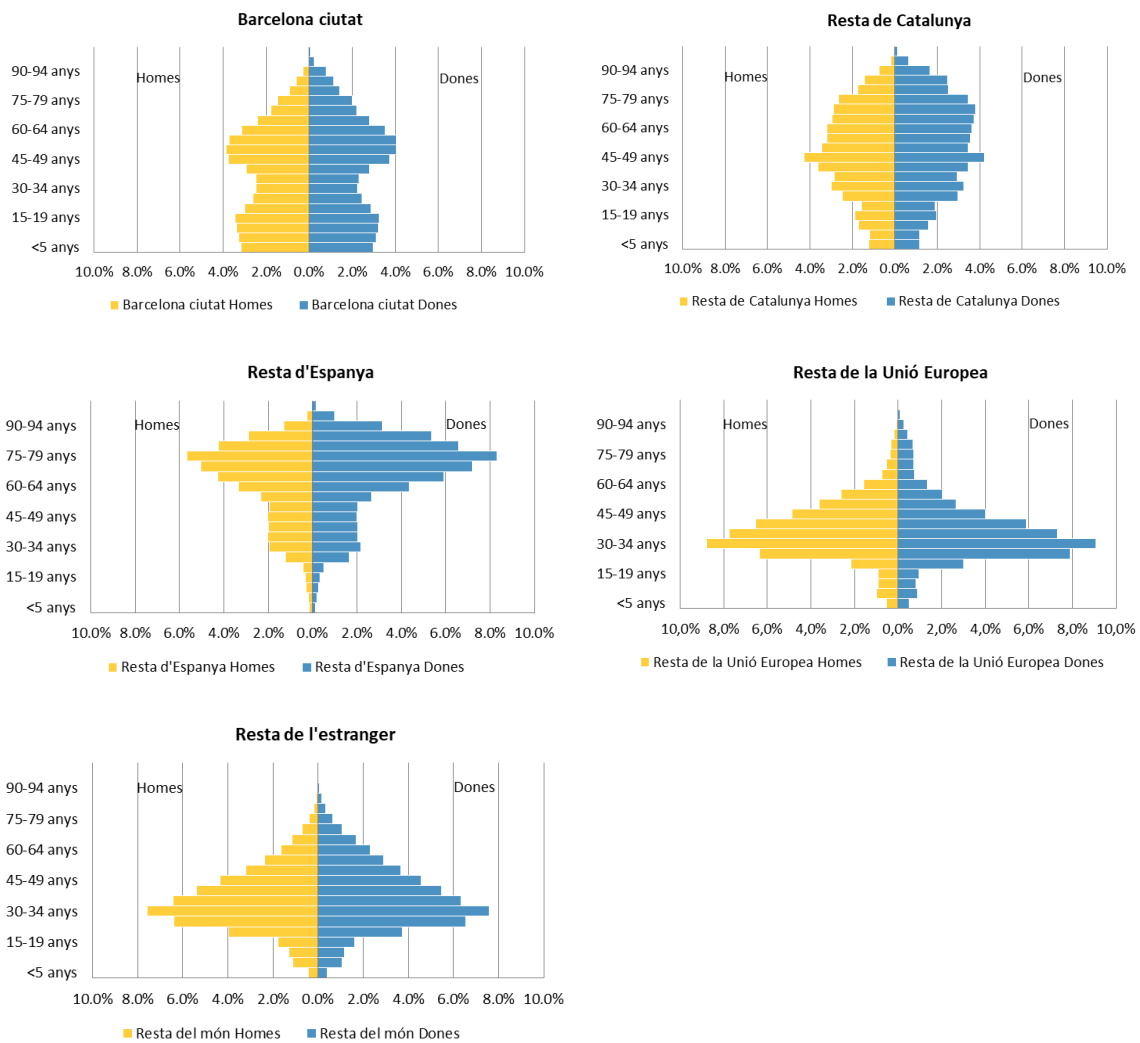
Una de les dades que apuntalen aquesta idea és que el nombre de residents no nascuts a la ciutat segueix a l'alça: la lectura de les dades de 2024 mostra per cinquè any consecutiu que **el nombre de persones empadronades que no ha nascut a la ciutat és superior al de les persones nascudes a la ciutat**. La població autòctona empadronada representa un 46,1% del total, el percentatge més baix de la història recent; clarament s'ha deixat enrere el rang 51-52% en què es va moure durant gairebé tres quinquennis (de 2006 a 2019).

També evoluciona a la baixa el percentatge de població nascuda a la resta de Catalunya (6,9%) i el dels nascuts a la resta d'Espanya (13,4%), en una línia de declivi tan suau com persistent. Els pesos decreixents de la població nascuda a Barcelona, a la resta de Catalunya i a la resta d'Espanya han estat compensats per una creixent presència a la ciutat de persones que han nascut a l'estranger, especialment a partir de l'inici del segle XXI amb la intensificació dels fluxos d'entrada de la migració internacional. Si al 2023 el col·lectiu de nascuts a l'estranger va

depassar per primer cop la frontera simbòlica del 30%, assolint un 31,3%, al 2024, amb només un any de diferència, el percentatge ha crescut més de dos punts percentuals fins al 33,6%. Són 572.459 persones.

Després de la forta onada immigratòria de la dècada dels 2000 –que va suposar una transformació profunda de l’estructura sociodemogràfica de la població-, el col·lectiu de persones nascudes a l’estranger havia mantingut un pes estable al voltant del 20-22% de la població. Ha estat en els darrers anys quan ha revifat l’impuls, saltant del 24,6% de 2018 al 33,6% del 2024. No obstant, si s’amplia l’abast de l’anàlisi evolutiva fins a començament de segle, es fa encara més evident el canvi en la composició per origen: la població nascuda a l’estranger el 2024 multiplica per set la de l’any 2000.

Gràfic 14: Piràmides de la població per lloc de naixement (en % sobre cada col·lectiu), a 01/01/2024

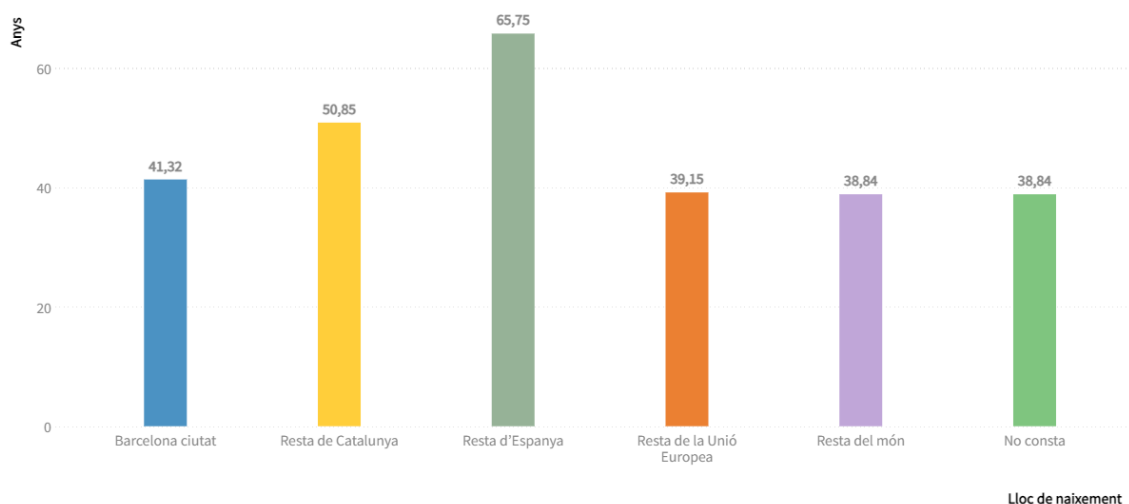
La creixent diversitat de la població barcelonina segons el seu lloc de naixement ha tingut un efecte compensador en l’estructura demogràfica de la ciutat, especialment en la seva

composició per edat. Tal com s'observa a les respectives piràmides de població, els nascuts a l'estranger concentren els seus efectius en les generacions de joves i joves-adults, d'edats compreses entre els 25 i els 44 anys, que són precisament les més deficitàries entre els nascuts a Barcelona ciutat, així com entre els nascuts a la resta de Catalunya i d'Espanya.

Al Gràfic 15 s'evidencia com en comparació a la població nascuda a Barcelona (amb una mitjana d'edat de 41,32), la nascuda a Catalunya (de 50,85 anys de mitjana) o la nascuda a la resta d'Espanya (de 65,75 anys de mitjana), la població nascuda a l'estranger és una població comparativament jove (39,15 entre els nascuts a la resta de la Unió Europea i 38,84 per als nascuts a la resta del món).

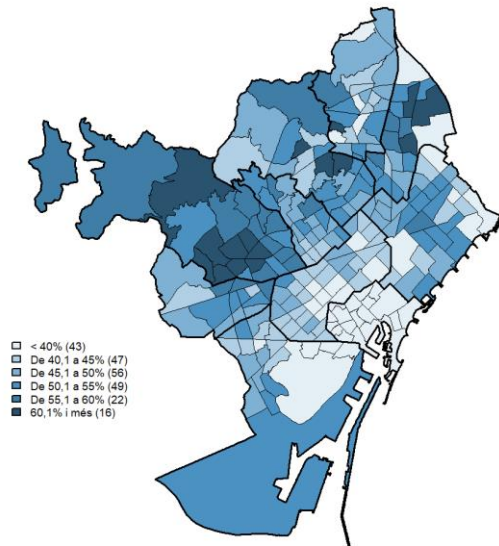
La població nascuda a l'estranger concentrada especialment en les edats de formació familiar ha esmorteït la baixada de la natalitat. Conseqüentment, cal destacar la seva aportació en la remuntada de la població infantil a partir de la segona meitat de la dècada dels 2000 que s'observa al Gràfic 26, i que s'analitzarà en deteniment en l'apartat dedicat al creixement natural.

Gràfic 15: Edat mitjana de la població per lloc de naixement, a 01/01/2024

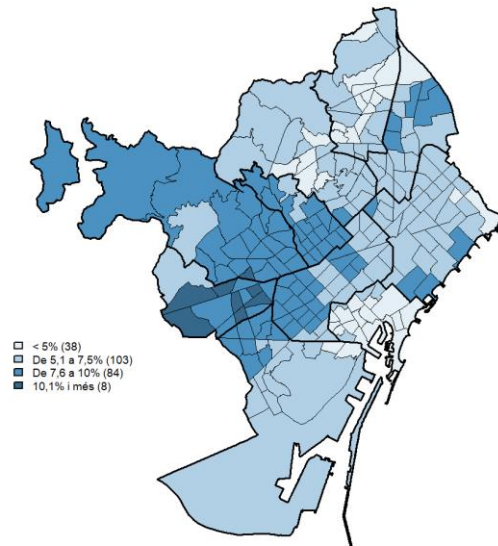

La població de Barcelona es distribueix de manera molt heterogènia segons lloc de naixement. Els mapes adjunts mostren per AEB aquesta desigual distribució en termes relatius. Les AEB amb més veïns nascuts a Barcelona es troben a Sarrià-Sant Gervasi, a Sant Andreu i a Horta-Guinardó. Els nascuts a la resta de Catalunya tenen una presència relativament significativa a Pedralbes i en altres zones de les Corts. En canvi, a Nou Barris i a Ciutat Vella tenen una presència pràcticament testimonial.

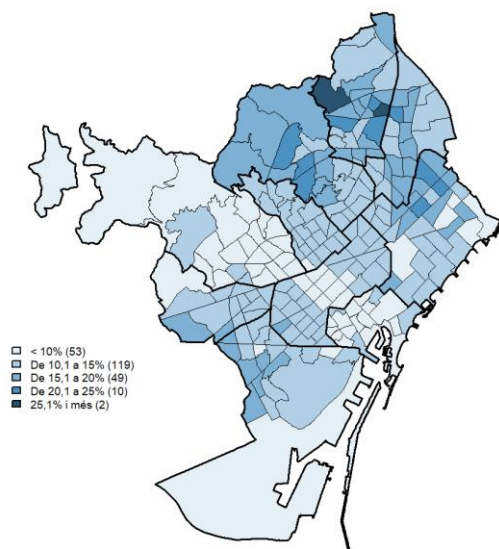
Mapa 6: Població nascuda a Barcelona per AEB (%), a 01/01/2024

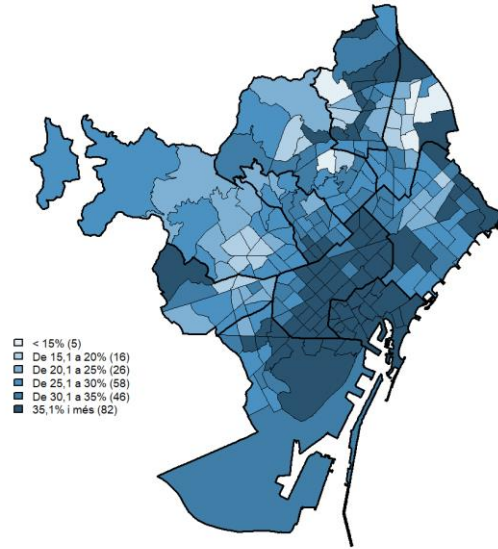
Mapa 7: Població nascuda a la resta de Catalunya per AEB (%), a 01/01/2024

Mapa 8: Població nascuda a la resta d'Espanya per AEB (%), a 01/01/2024

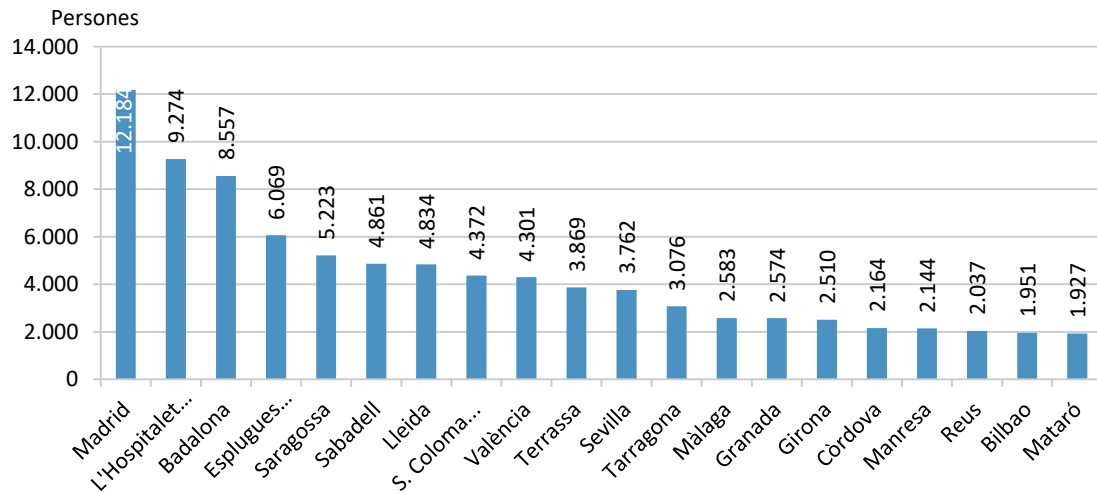

Mapa 9: Població nascuda a l'estranger per AEB (%), a 01/01/2024

Les AEB amb un pes més important de població nascuda a la resta d'Espanya es troben a Horta-Guinardó, Nou Barris i Sant Martí, mentre que les proporcions relatives més significatives de nascuts a l'estranger són a tot el districte de Ciutat Vella i a zones de Sants-Montjuïc, de Sant Martí, de l'Eixample i de Nou Barris, també amb altes concentracions de població de nacionalitat estrangera.

Gràfic 16: Població no nascuda a Barcelona per municipi espanyol de naixement, a 01/01/2024

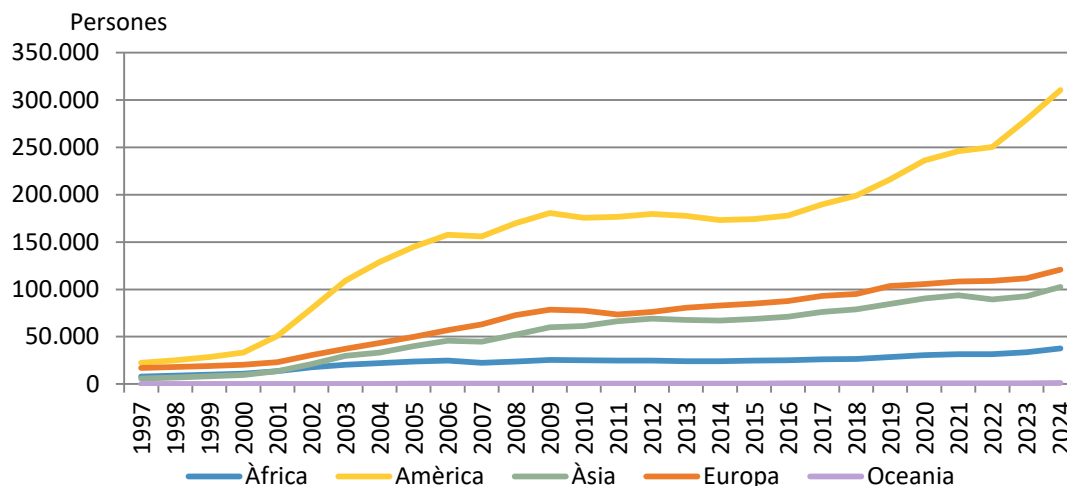

Si atenem als municipis d'origen dels residents no nascuts a Barcelona, el principal punt d'origen és la ciutat de Madrid, seguit de grans ciutats de l'entorn metropolità (l'Hospitalet de Llobregat, Badalona o Esplugues de Llobregat), de capitals comarcals catalanes, així com d'altres grans capitals espanyoles com Saragossa, València, Sevilla, Màlaga, Granada, Còrdova o Bilbao.

4.1.1. La població nascuda a l'estranger: evolució i perfil

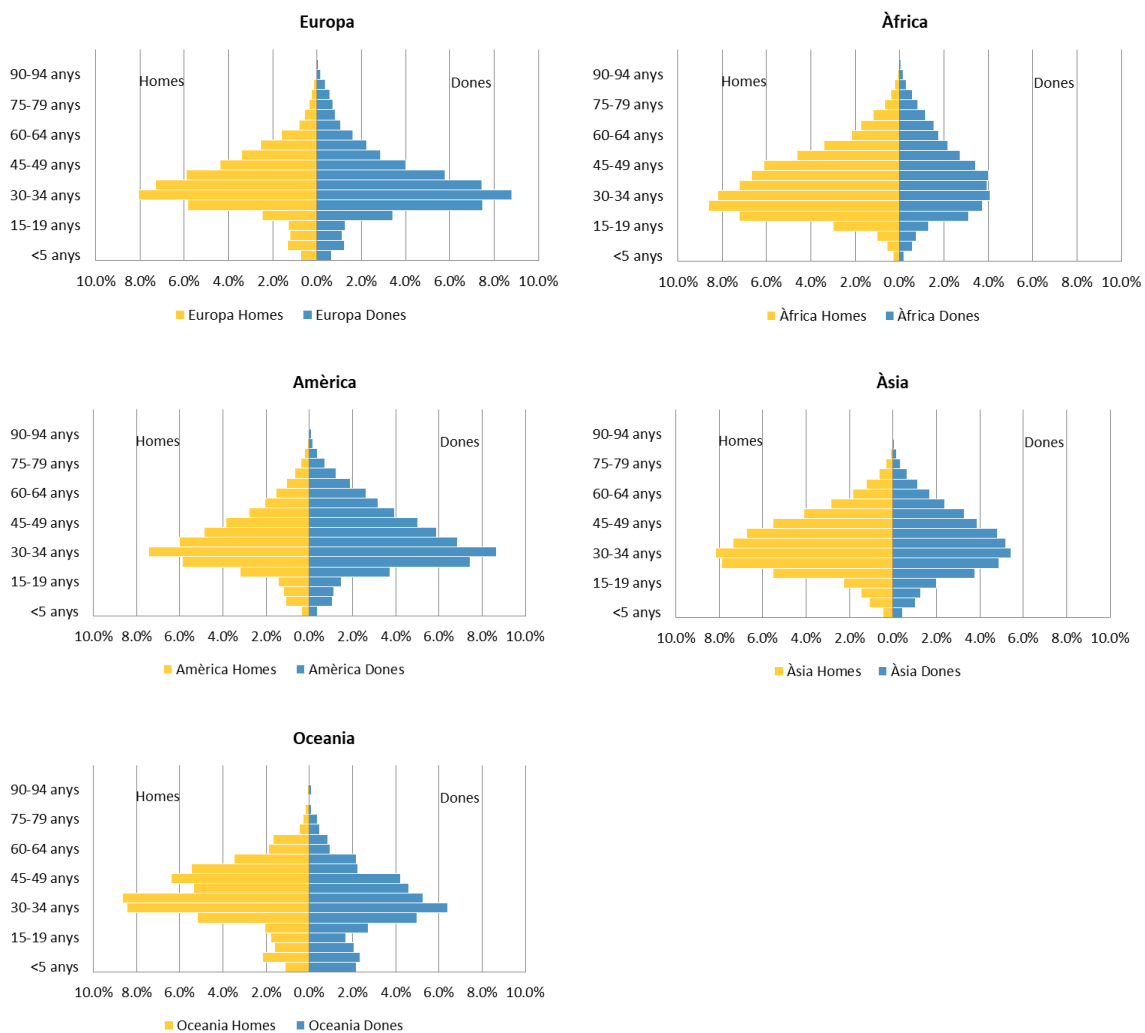
A data 1 de gener de 2024 hi ha 572.459 persones empadronades a Barcelona nascudes a l'estranger, una xifra que ha crescut de forma molt considerable des de l'inici del segle XXI, amb una tendència a l'alça només interrompuda durant els anys posteriors a l'esclat de la crisi econòmica del 2008. Aquesta evolució ha estat general a tots els continents d'origen.

Gràfic 17: Evolució de la població nascuda a l'estranger per continent de naixement (1997-2024)

Quant a la composició dels nascuts a fora, al Gràfic 17 es pot observar com el col·lectiu més abundant a Barcelona és els dels nascuts al continent Americà, amb 310.342 empadronats al 2024, representen el 28% dels nascuts a l'estranger. Els segueixen els nascuts a la resta del continent europeu (120.771 empadronats, el 16,6% del col·lectiu de nascuts a fora), els nascuts a l'Àsia, amb 102.481 persones (13%), els 37.801 empadronats d'origen africà (6,6%) i, finalment dels provinents d'Oceania, amb només 1.064 persones (0,1%).

Gràfic 18: Piràmides de població nascuda a l'estranger per continent de naixement (en % sobre cada continent), a 01/01/2024

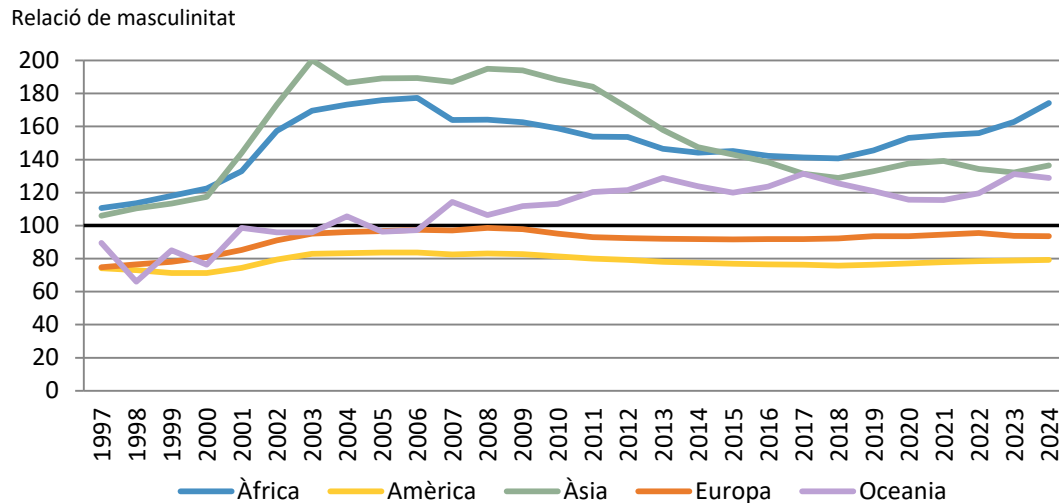
Les piràmides de la població nascuda a l'estranger ens confirmen que independentment del continent de naixement, **la població estrangera és fonamentalment una població jove-adulta**, amb alts percentatges de població entre els 25 i els 45 anys.

Mentre aquesta composició per edats és generalitzable a tots els col·lectius d'origen, l'estructura per sexe, en canvi, difereix notablement en funció del continent de naixement. Tot i que pel conjunt de nascuts a l'estranger la composició per sexe és lleugerament favorable a les dones (293.038 dones, el 52%, i 279.421 homes), **s'observen desequilibris notables entre els diversos col·lectius** si atenem a la seva relació de masculinitat (vegeu Gràfic 19): amb una

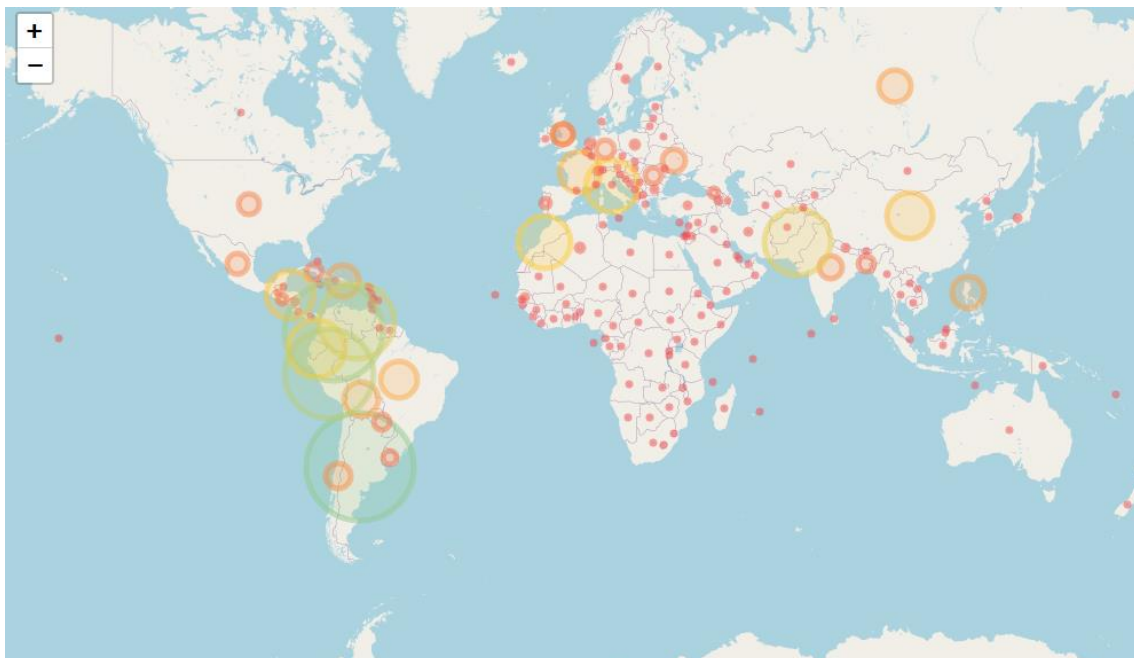
masculinitat evident entre els nascuts a l'Àfrica, a l'Àsia i l'Oceania, que contrasta amb la major presència femenina entre els nascuts a la resta d'Europa i, sobretot a l'Amèrica.

També és interessant fixar-se en l'evolució, ja que n'és un reflex de com ha anat canviant la composició per sexe dels fluxos migratoris dels diversos col·lectius, així com dels processos de reagrupament.

Gràfic 19: Relació de masculinitat de la població nascuda a l'estranger per continent de naixement (1997-2024)

Mapa 10: Població nascuda a l'estranger per països, a 01/01/2024

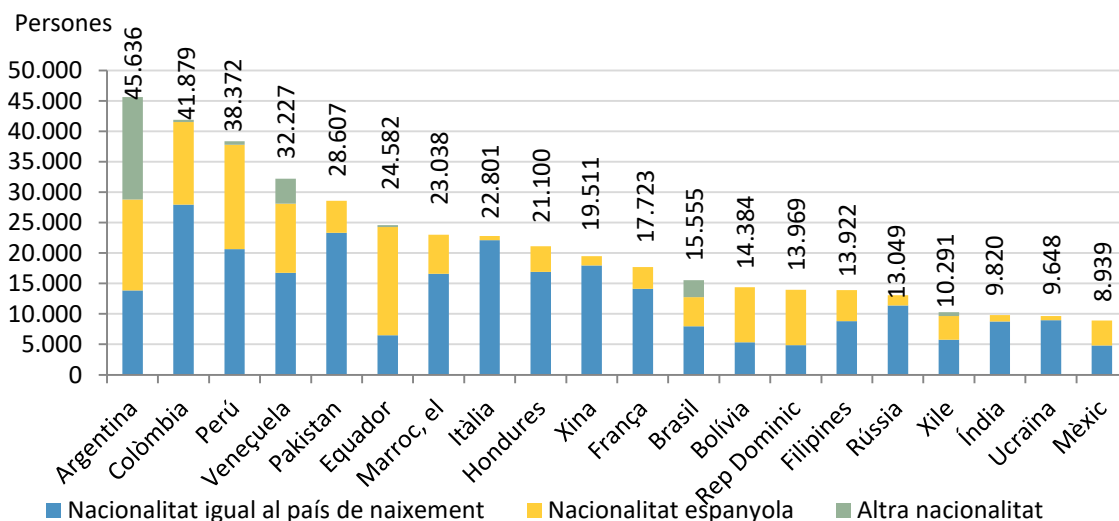

Els principals països d'origen de la població nascuda a l'estranger són: Argentina, Colòmbia, Perú, Veneçuela, Pakistan, Equador, el Marroc, Itàlia i Hondures tots amb més de 20.000 persones. L'abundància de països sud-americans en aquestes primeres posicions està vinculat

amb l'existència de tractats de doble nacionalitat entre Espanya i aquests països, i, de fet, onze dels primers vint orígens més nombrosos són d'Amèrica del Sud o d'Amèrica Central.

De les 572.459 persones residents a Barcelona nascudes a l'estranger, un 27,6% té la nacionalitat espanyola. El gràfic adjunt mostra la població nascuda a l'estranger segons la seva nacionalitat. Les esperables coincidències entre nacionalitat i lloc de naixement es contraposen amb algunes peculiaritats interessants. Més enllà d'evidenciar les altes proporcions dels que han adquirit la nacionalitat del país de residència entre els principals col·lectius d'immigrants nascuts a l'Amèrica Llatina empadronats a Barcelona, un cas destacat és el dels 45.636 nascuts a Argentina i residents a la ciutat: només un 30,4% d'ells té nacionalitat argentina com a primera nacionalitat, el 34,2% la té italiana⁶, i un 32,7% la té espanyola.

Gràfic 20: Població nascuda a l'estranger pels principals països de naixement i nacionalitat, a 01/01/2024

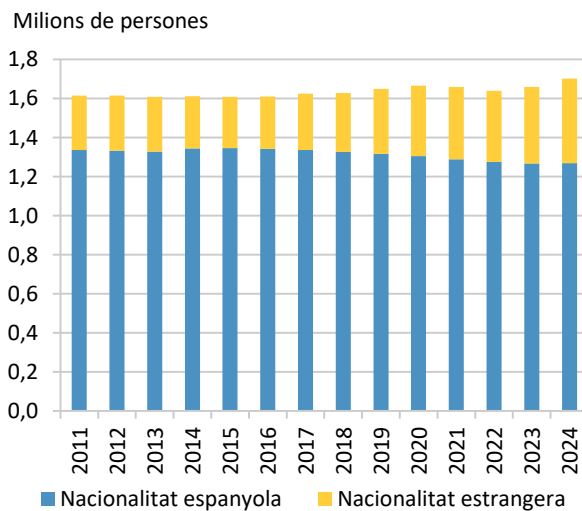
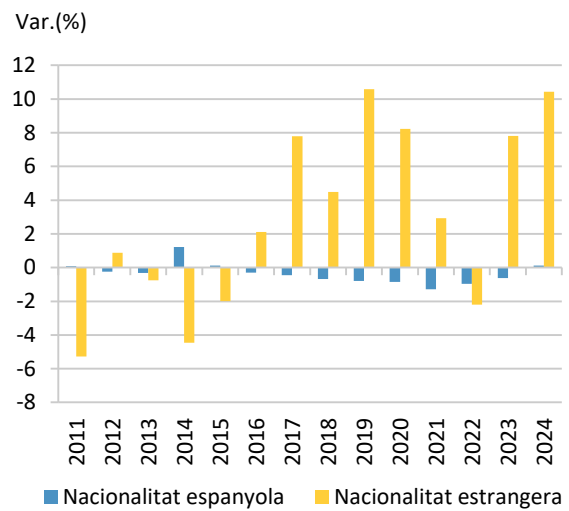

4.2. Població per nacionalitat

Les 432.556 persones de nacionalitat estrangera empadronades a Barcelona l'1 de gener del 2024 s'emmarquen en la trajectòria ascendent dels darrers anys. El nombre de persones de nacionalitat estrangera empadronades **augmenta un 10,4% respecte l'any 2023 i suposen un màxim en la història recent de la ciutat** tant en termes absoluts (superant les 430.000 persones) com en pes relatiu (25,4% del total). Per primer cop, **un de cada quatre** barcelonins té de nacionalitat estrangera. Com ja és habitual durant els darrers anys, aquest col·lectiu és el protagonista del creixement demogràfic de la ciutat, mentre que el de nacionalitat espanyola registra un tímid creixement del 0,1%.

⁶ Una tercera part de les persones de nacionalitat italiana empadronades a Barcelona provenen de Sud-Amèrica –en especial d'Argentina, Uruguai, Veneçuela i Brasil- i en molts casos van obtenir nacionalitat italiana en demostrar que tenien avantpassats italians. A partir de 2018, les condicions per obtenir la nacionalitat italiana es van endurir.

D'ençà 2011, la població de nacionalitat espanyola ha anotat només quatre ascensos anuals, mentre que la població de nacionalitat estrangera ha crescut en nou d'aquests catorze anys. A més, ho ha fet amb una intensitat notable (vegeu Gràfic 22). Les dades del 2024 confirmen el canvi de tendència post-pandèmia, un cop superats els retrocessos tant de la població de nacionalitat estrangera com de l'espanyola causats per la crisi sanitària, i anoten l'augment de la població (de 2,6%) més elevat dels darrers quinze anys.

Gràfic 21: Població de Barcelona per nacionalitat (2011-2024)

Gràfic 22: Població de Barcelona per nacionalitat (2011-2024), var. interanual (%)

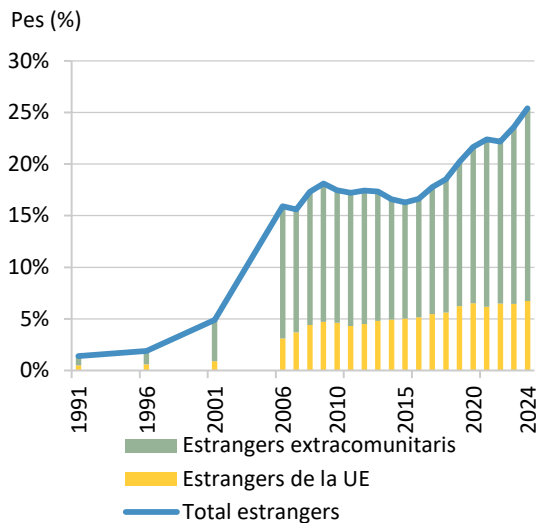
4.2.1. La població de nacionalitat estrangera: evolució i perfil

Les 432.556 persones amb nacionalitat estrangera empadronades a Barcelona s'adscriuen a un total de 180 nacionalitats. Barcelona ha passat en només tres dècades de tenir una població molt homogènia (l'any 1991 el pes dels estrangers no arribava a l'1,5% del total) a comptar amb un 25,4% de residents estrangers de 180 nacionalitats, quatre més que un any enrere. Aquesta elevadíssima presència de diferents nacionalitats és una bona mostra de la creixent diversitat de la composició demogràfica de la ciutat, de la qual també és un bon exponent el nombre de llengües familiars parlades a la ciutat⁷.

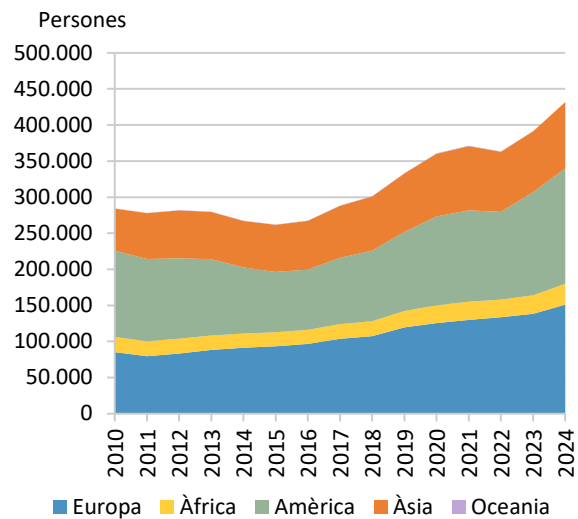
La forta onada migratòria de la primera dècada del segle XXI va representar un salt espectacular en la composició de la població de la ciutat, que va passar de tenir un 4,9% d'estrangers el 2001 a un 17,5% el 2010. Després va seguir un quinquenni d'estabilitat que a partir del 2016 va iniciar un nou repunt fins que l'any 2019 va depassar la línia del 20%, fins a superar enguany per primer cop el 25%. Al rerefons d'aquesta evolució hi ha una forta sincronia amb el cicle econòmic.

⁷ Vegeu *Barcelona, la ciutat de les 300 llengües* a <https://ajuntament.barcelona.cat/bcnacciointercultural/ca/noticia/barcelona-la-ciutat-de-les-300-llengues-1359280>

Gràfic 23: Pes de la població estrangera sobre el total (1991-2024)

Gràfic 24: Població estrangera segons nacionalitat per continent (2010-2024)

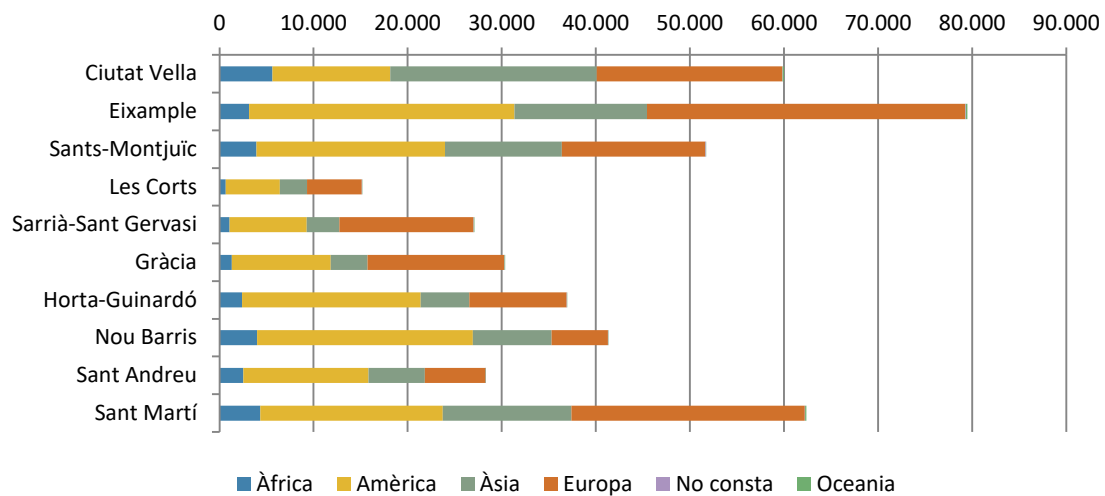
Quant a la composició d'aquest grup, els residents amb alguna nacionalitat de la Unió Europea sumen poc més de 114.693 persones i representen un 26,5% dels estrangers. Després de l'estabilitat dels dos anys anteriors, aquest col·lectiu torna a créixer en termes absoluts. En el cas dels estrangers extracomunitaris, l'acceleració del seu creixement continua un any més, amb un augment respecte l'any passat del 11,7%. Un avanç que confirma el canvi de tendència a l'alça iniciat l'any anterior, assolint la xifra record de 318.168 efectius, el 73,5% del total d'estrangers⁸.

Per continents, continua la tendència iniciada el 2023 i de nou són els americans, amb 159.823 persones, el col·lectiu més nombrós, per davant dels europeus, que amb 150.994 persones, ocupen la segona posició. La pujada de la població amb nacionalitat estrangera s'ha estès als cinc continents, i enguany ha estat encapçalada pels ciutadans amb nacionalitat d'Oceania, que tot i que només són 753 persones, augmenten un 33% respecte a anterior, seguits dels africans amb 29.005 empadronats, amb un augment del 12,9%. Els americans creixen amb un 11,8%, els asiàtics amb un 9,3% i, finalment els europeus un 9,2%.

La distribució dels estrangers pels districtes de la ciutat es representa al Gràfic 25. Tot i que es poden trobar persones dels cinc continents en cadascun dels districtes, s'observen patrons territorials destacables. D'una banda, Horta-Guinardó, Nou Barris i Sant Andreu destaquen com a districtes amb una alta concentració d'americans, mentre que a Sarrià-Sant Gervasi, Gràcia i l'Eixample és on hi viuen més europeus no espanyols. Finalment, cal destacar que Ciutat Vella és el districte amb major nombre d'asiàtics, el col·lectiu més nombrós, amb 21.971 persones, el 36,6% dels estrangers residents al districte.

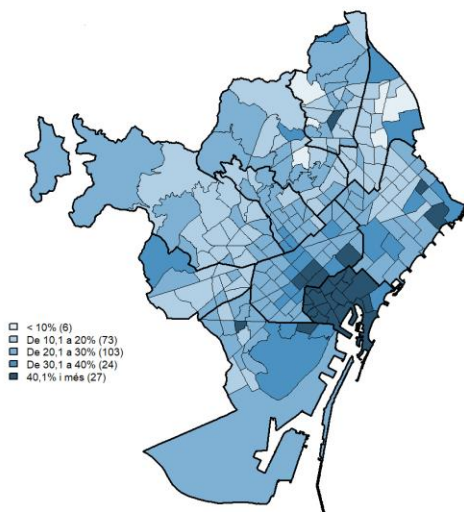
⁸ Cal tenir present que fins el 31 de gener de l'any 2020 la UE estava formada per 28 països, a partir de llavors la formen 27 països.

Gràfic 25: Població estrangera segons nacionalitat per continent i districte, a 01/01/2024

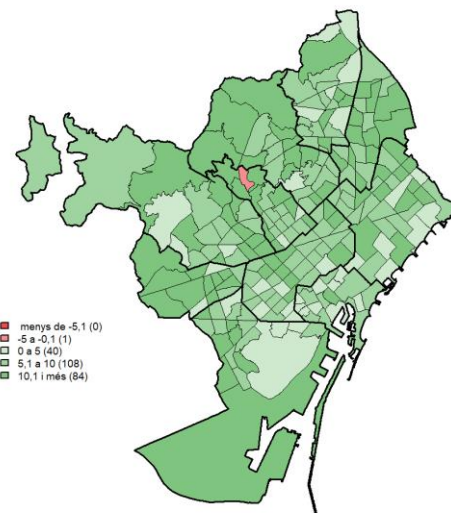

Tot i la creixent progressiva disseminació pels barris, **la distribució dels estrangers dins de Barcelona està lluny de ser homogènia**. Els barris i les AEB de Ciutat Vella són les que tenen una major presència relativa d'immigrants entre els seus veïns, seguits per alguns dels barris de Sant Martí que toquen el Besòs, de Sant Andreu, de Nou Barris, de Sants Montjuïc i de la part central de l'Eixample.

Mapa 11: Població amb nacionalitat estrangera a Barcelona per AEB (%), a 01/01/2024

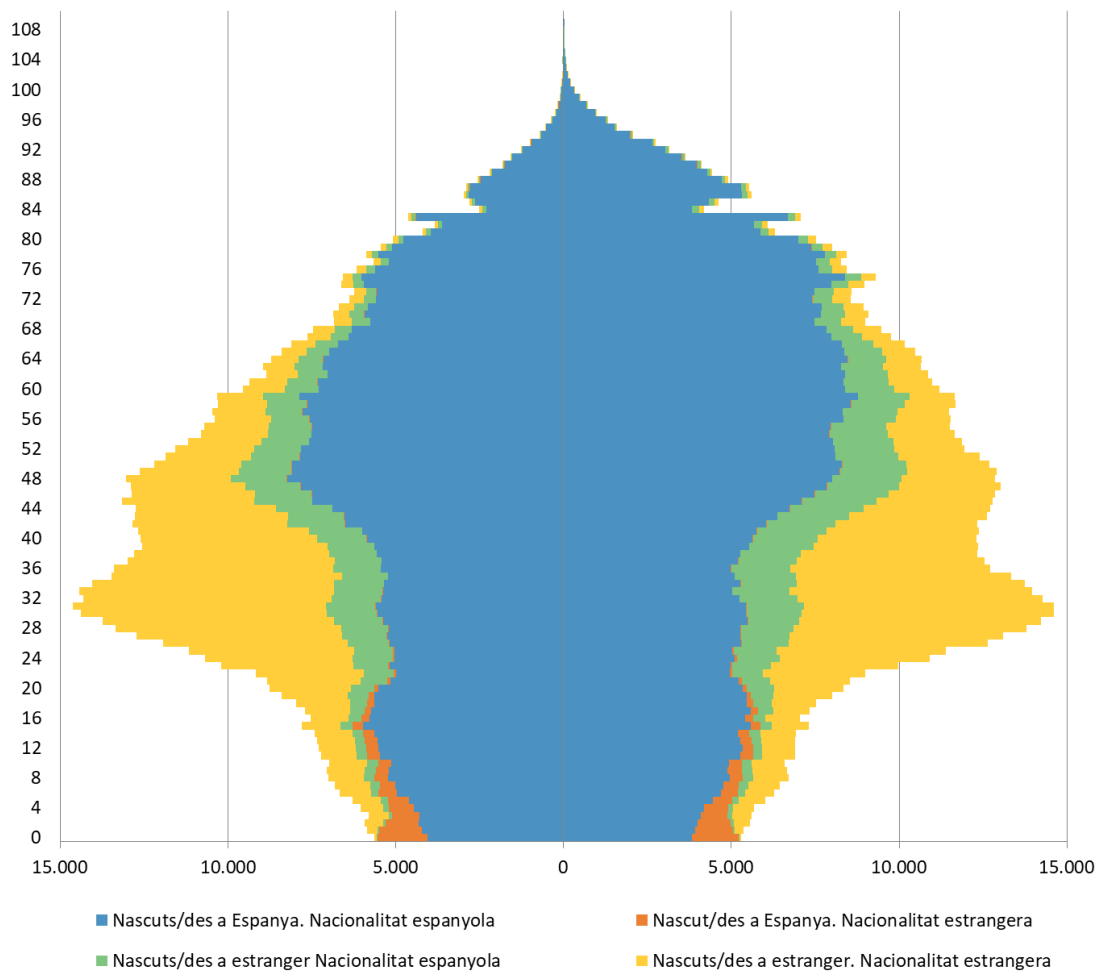
Mapa 12: Població amb nacionalitat estrangera a Barcelona per AEB (var. interanual %), 2024

L'augment de la població estrangera a Barcelona s'ha estès de manera inequívocament generalitzada: a totes els districtes, barris i a gairebé totes les AEB i seccions censals. Per districtes, els guanys més importants en termes absoluts corresponen a Sant Martí (+6.688 persones) i a l'Eixample (+6.599 persones), mentre que en pes sobre el total de població, són Sant Andreu i Horta-Guinardó on més augmenten (12,9% i 12,5% respectivament).

La composició de la població estrangera per sexe és lleugerament favorable als homes (194.298 dones i 197.693 homes), amb una mitjana d'edat que evoluciona suaument a l'alça i arriba als 34,6 anys; tot i l'ascens, continua sent una població jove en comparació amb la mitjana de la població espanyola, que és de 47 anys. Els estrangers comunitaris són, de mitjana, una mica més grans (35,2 anys) que els extracomunitaris (34,3 anys).

Gràfic 26: Piràmide de la població de Barcelona segons lloc de naixement i nacionalitat, a 01/01/2024

La combinació entre la nacionalitat i el lloc de naixement dels empadronats aporta informació rellevant de la composició sociodemogràfica de la ciutat de Barcelona. L'anàlisi de la piràmide de població considerant conjuntament aquestes dues característiques requereix enllaçar el present amb la dinàmica migratòria del passat recent. Només d'aquesta manera es pot entendre quina ha estat l'aportació dels fluxos immigratoris de les dues darreres dècades, ja sigui pel que fa a la xifra de població en el seu conjunt, com a la composició d'edat dels residents a Barcelona.

Si considerem els pesos relatius, **els nascuts a Espanya amb nacionalitat espanyola representen el 65% del total d'empadronats**, són majoritaris entre els nens, joves i població a

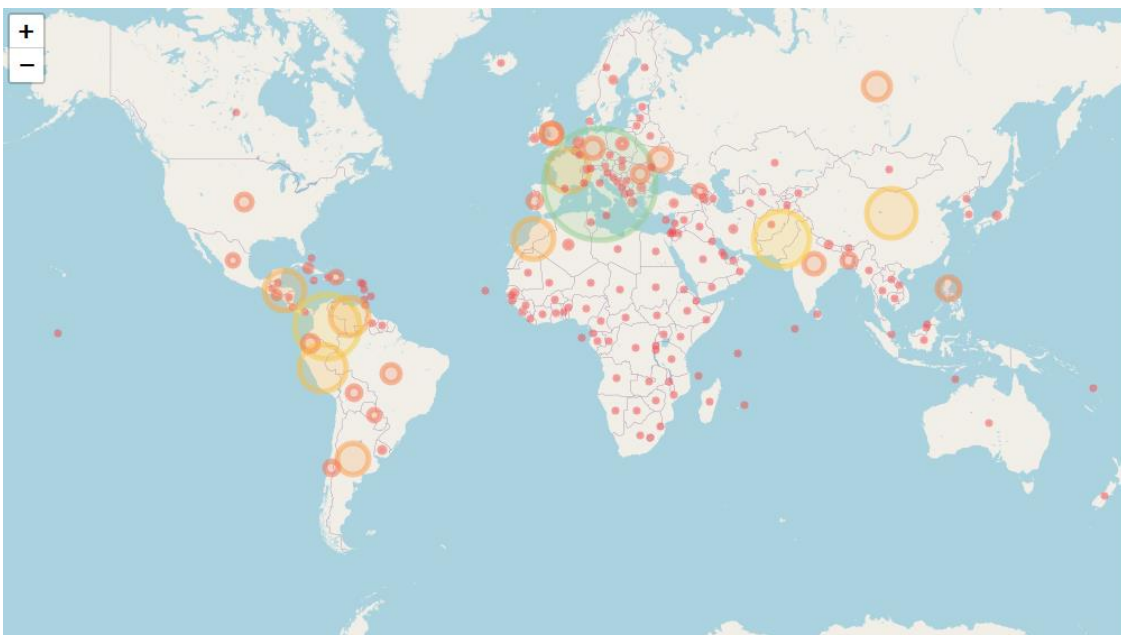
partir de quaranta-cinc anys. **Els nascuts a Espanya amb nacionalitat estrangera**, en canvi, són el grup menys nombrós, el 1,4% del total, clarament **concentrats entre la població infantil, sobretot entre els més petits, de 0 a 4 anys**. Aquests nens i nenes són els fills que els immigrants no nacionalitzats han tingut un cop han arribat a Espanya. Per tant, són l'evidència de l'aportació a la natalitat dels fluxos migratoris procedents de l'estranger. Concretament, el 18,1% dels infants del grup d'edat de 0-4 anys són estrangers, tot i haver nascut a Espanya. No obstant, per tenir la fotografia completa de la repercussió de les migracions en els naixements, caldria sumar-hi els fills dels immigrants nacionalitzats, que són més difícils d'identificar en els registres padronals, en no poder-se diferenciar de la resta de nascuts a Espanya amb nacionalitat espanyola.

Pel que fa al col·lectiu de nascuts a l'estranger, el 28,5% ha adquirit la nacionalitat espanyola. Aquestes persones representen el 9,6% del total d'empadronats, i tenen una composició d'edat força distribuïda entre els 20 i els 60 anys aproximadament. Finalment, la resta de nascuts a l'estranger, el 70% són de nacionalitat estrangera, **són el 24,1% de població de la ciutat, i la majoria tenen entre 25 i 44 anys**. L'alt volum dels immigrants amb nacionalitat estrangera i la seva estructura d'edat, explicarien que el seu pes relatiu entre la població de joves i joves-adults s'enfili fins el 45,6%.

El perfil acadèmic dels estrangers empadronats a Barcelona és molt divers atenent a l'origen.

En conjunt, un 43,2% dels estrangers que viuen a Barcelona declaren tenir estudis universitaris o un Cicle Formatiu de Grau Superior. Si només es considera els de la Unió Europea, els titulats superiors arriben a un 65,1%, una proporció que s'apropa al doble de la població espanyola. També es detecta un elevat nivell formatiu entre els estrangers d'Amèrica del Nord (76,0%) i d'Austràlia i Nova Zelanda (75,0%). L'altra cara de la moneda correspon a Àsia Occidental (14%), Àsia Meridional (15,4%) i Àfrica (15,9%). En tots els orígens, les dones presenten un nivell formatiu més alt que els homes.

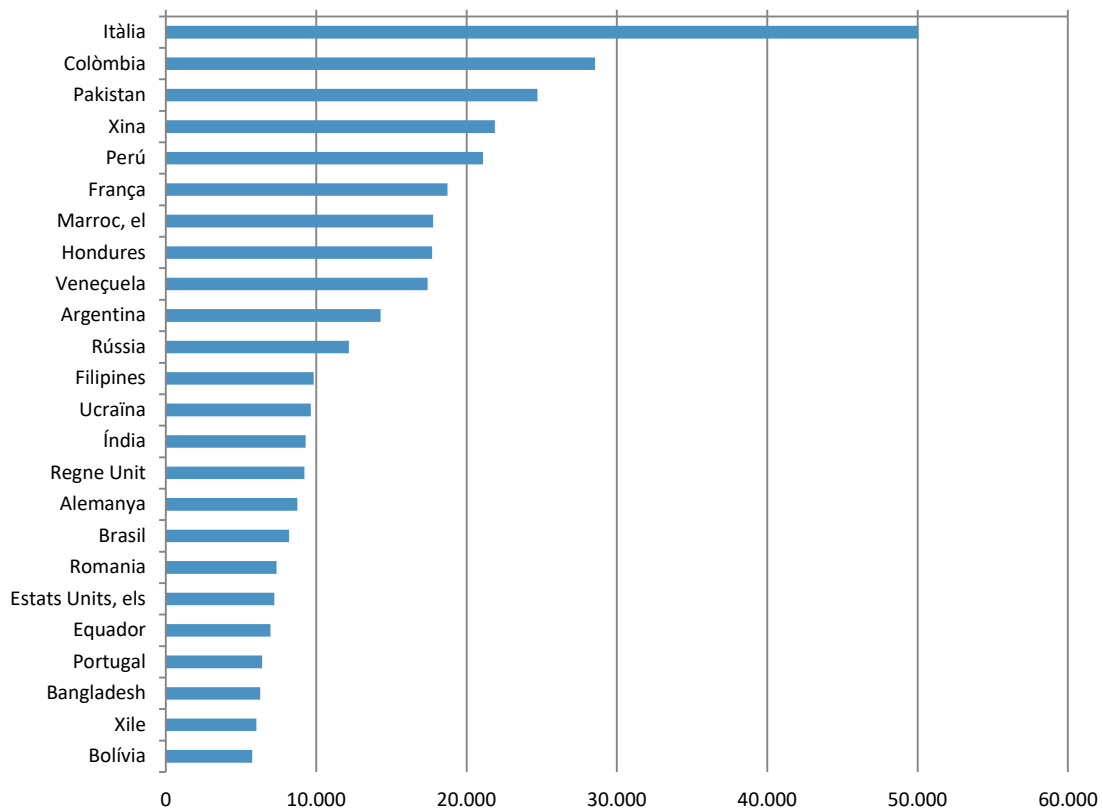
Mapa 13: Població estrangera per països, a 01/01/2024

Pel que fa al temps que fa que han fet la darrera inscripció al Padró, un 50,3% fa entre un i cinc anys que està inscrit, alhora que un 26% s'ha empadronat en el darrer any.

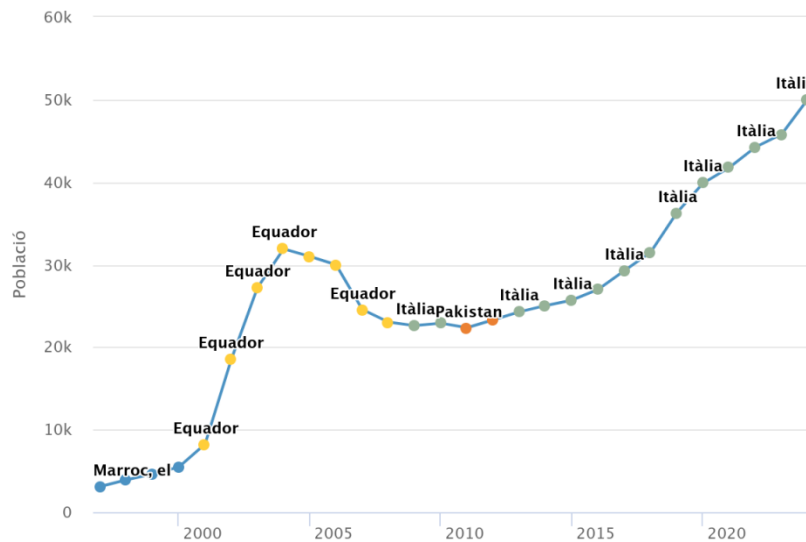
Per nacionalitats, la més present és la italiana⁹ (amb més de 50.000 persones) seguida per la colombiana (28.551), la pakistanesa (24.706), la xinesa (amb gairebé 22.000) i la peruana (21.090 persones). Hi ha sis nacionalitats amb col·lectius que tenen entre 10.000 i 20.000 efectius: provenen de França, el Marroc, Hondures, Veneçuela, Argentina i Rússia. En el darrer any, els col·lectius que més residents empadronats han sumat són Colòmbia (+5.300 persones), Itàlia (+4.249), Perú (+3.579) i Rússia (+2.892). Amb l'excepció d'Itàlia, la resta són països amb contextos polítics, econòmics i socials inestables. A l'altre extrem, les nacionalitats que han perdut més efectius són la boliviana i la britànica.

Gràfic 27: Població estrangera segons nacionalitats més freqüents, a 01/01/2024

El protagonisme del col·lectiu de persones de nacionalitat italiana en el conjunt de residents no és nou, però s'està accentuant en els darrers anys tal com es palesa al Gràfic 28, que també il·lustra com en el seu moment marroquins, equatorians i pakistanesos van ser els col·lectius més nombrosos.

⁹ Com s'ha vist anteriorment, moltes de les persones de nacionalitat italiana empadronades a Barcelona han nascut a Sud-Amèrica.

Gràfic 28: Població estrangera del país més freqüent (1997-2024)

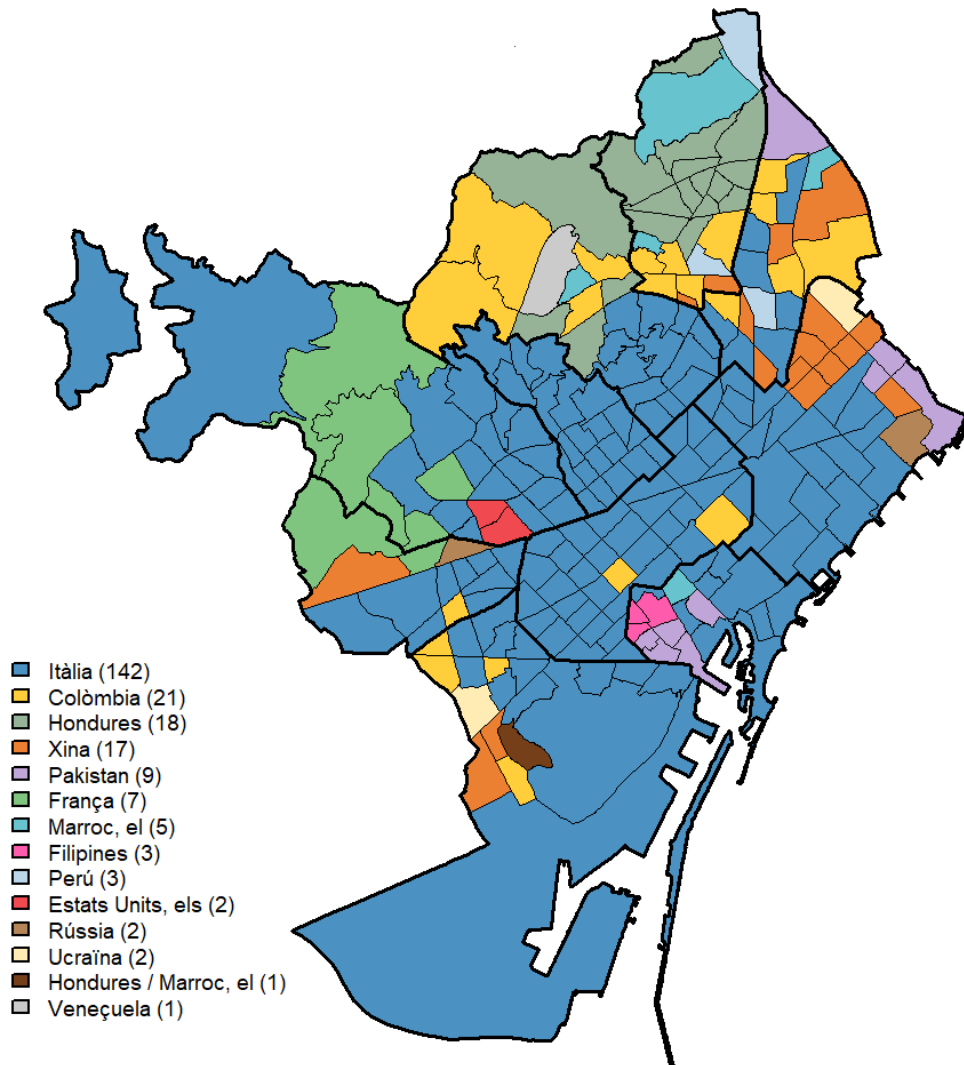
A tots els barris i a totes les AEB de Barcelona la nacionalitat predominant és l'espanyola. Però com s'ha vist abans, hi ha veïns de **180 nacionalitats més**. Aquesta diversitat es palesa en el mapa adjunt, que recull la segona nacionalitat més freqüent després de l'espanyola per AEB. Són catorze nacionalitats diferents, entre les que prevalen les d'Itàlia (la segona nacionalitat més freqüent a 142 AEB), Colòmbia (21), Hondures (18), Xina (17) i Pakistan (9).

La comparació del mapa de 2023 amb el d'un any abans ofereix petites diferències. Es manté la dispersió de les persones de nacionalitat italiana; amb una única excepció (Nou Barris) a tots els districtes hi ha alguna AEB on són la segona nacionalitat més present. Els colombians (segona nacionalitat en 21 AEB) s'estenen principalment per Sant Andreu, Nou Barris i Horta-Guinardó i molt més puntualment a Sants-Montjuïc i l'Eixample.

En canvi, els hondurenys es concentren a Nou Barris, i Horta-Guinardó. La quarta nacionalitat més escampada és la xinesa, amb molta presència a Sant Martí de Provençals, La Verneda i la Pau i el Bon Pastor. Es manté la forta concentració de paquistanesos als barris de el Besòs i el Maresme –Sant Martí-, la Trinitat Vella –Sant Andreu-, i a la franja baixa de el Raval. A la part nord d'aquest barri hi ha una àmplia presència relativa de filipins. En tots aquests casos, es tracta de barris amb un nivell de renda inferior a la mitjana de la ciutat.

Una de les novetats més interessants d'aquest mapa en comparació amb el del 2023 és l'avanç de estatunidencs, russos i ucraïnesos d'una a dues AEB. En el primer cas, es troben en dues AEB adjacents a Sant Gervasi-Galvany. En el cas dels russos, passen de ser la segona nacionalitat més present a Diagonal Mar i el Font Marítim del Poblenou a una AEB del barri de Les Corts per sobre de la Diagonal; justament l'AEB que l'any passat corresponia a la nacionalitat japonesa, que enguany desapareix d'aquest mapa. I en el cas dels ucraïnesos, són la segona nacionalitat més abundant a dues AEB de dos barris pràcticament simètrics al mapa: La Verneda i la Pau i la Bordeta.

Mapa 14: Nacionalitat més freqüent (després de l'espanyola) per AEB, a 01/01/2024

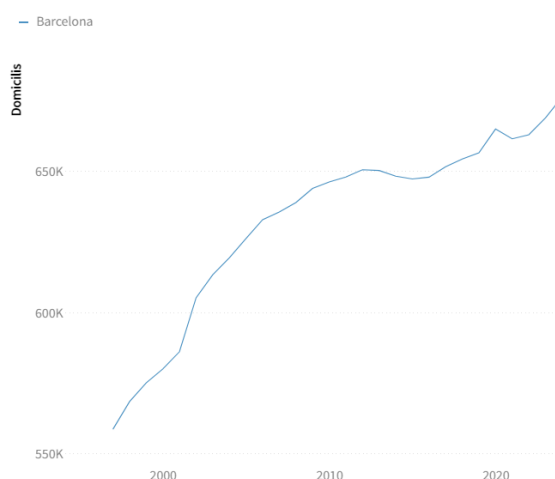
5. DOMICILIS

5.1. Evolució i estructura dels domicilis de Barcelona

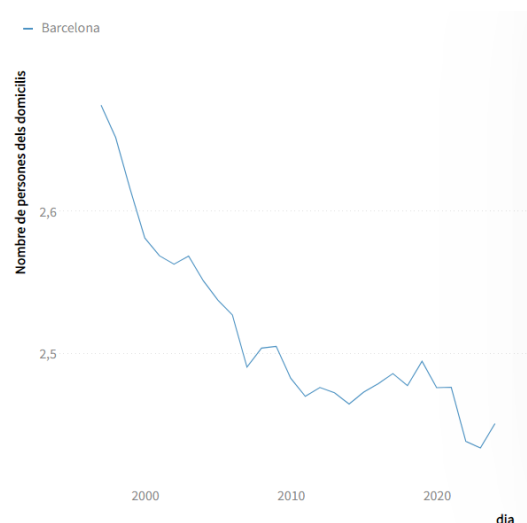
Del contingut de dades dels fulls padronals, una de les informacions més bàsiques i rellevants que hi figura és el domicili habitual on viu la persona que hi està empadronada a la data de referència, de manera que l'adreça d'empadronament es converteix en un element primordial per quantificar els domicilis on viuen els barcelonins i saber detalls sobre la seva composició.

Amb la lectura d'1 de gener de 2024 s'observa que **els 1.702.814 ciutadans empadronats a Barcelona viuen en 676.130 domicilis, amb una mitjana de 2,52 persones per habitatge**. En relació amb l'any passat, la població empadronada ha augmentat en més de quaranta mil persones (2,62%) i **el nombre de domicilis ho ha fet en 7.352 (1,1%)**. Ambdues magnituds han anat evolucionant de forma desigual, i d'ençà l'any 1997 els domicilis han augmentat un 21% (117.591 més) mentre que la població ho ha fet en un 14% (209.151 habitants més).

Gràfic 29: Nombre de domicilis (1997-2024)

Gràfic 30: Ocupació mitjana dels domicilis (1997-2024)

El Padró municipal d'habitants conté informació individual de les persones que conviuen a la mateixa adreça, com ara la data de naixement, el sexe i la nacionalitat però no hi consta la relació de parentiu entre les persones empadronades juntes. Per tant, no es poden saber si entre ells existeixen vincles familiars que permetin treure conclusions sobre possibles formacions de convivència parental o familiar.

Amb la combinació agregada de les dades sí que es poden resumir certs trets característics de la població que viu a cada domicili, i un que en destaca de forma recurrent és la major presència de dones als domicilis respecte els homes, ja que **en un 25,3% dels domicilis no hi viu cap home mentre que aquells on no hi ha cap dona són el 15,7% del total**.

Les **persones registrades en domicilis unipersonals són 214.989, un 31,8% del total**. Si observem aquestes persones que viuen soles en relació amb el conjunt de la població major d'edat de Barcelona, el percentatge és del **12,6%**. Ambdós percentatges han variat poc durant els darrers anys.

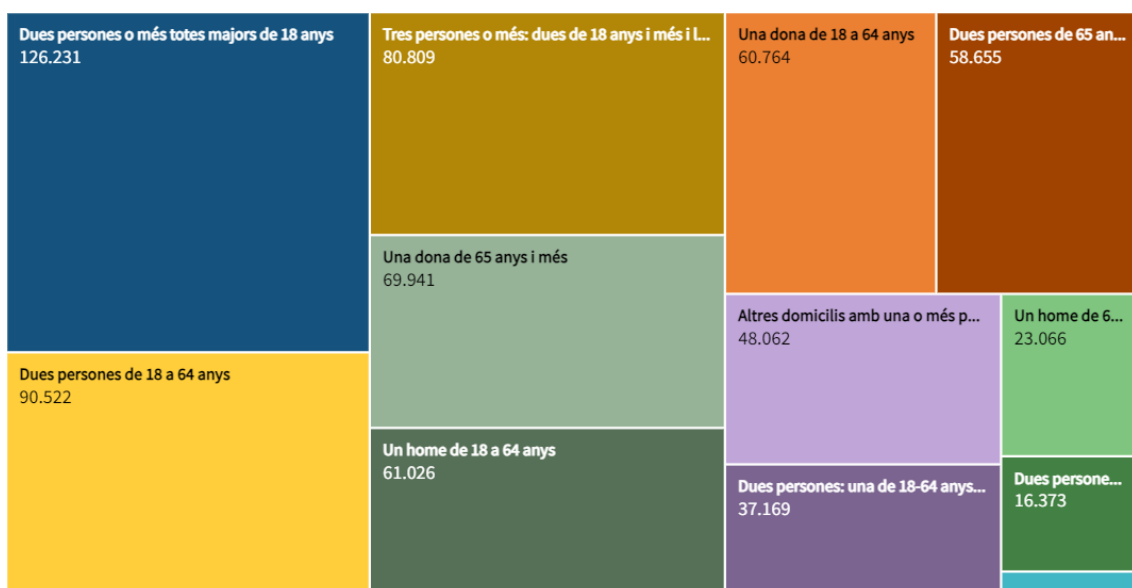
També **el nombre de dones que viuen soles és molt més nombrós en els domicilis unipersonals (60,8%) que el nombre d'homes que viuen sols (39,2%)**. Aquest també és un tret recurrent: com més desenvolupat està l'estat del benestar, més possibilitats hi ha de viure sol. I quan més gran és la incorporació de les dones al mercat de treball, menys dependents són dels homes i més trien viure soles. A banda d'aspectes com la llibertat o la intimitat, també hi juguen a favor d'aquesta expansió de les llars unipersonals l'augment de l'esperança de vida i l'eclosió de les telecomunicacions. S'observa però, que en els darrers 27 anys la distància entre ambdós col·lectius s'està reduint poc a poc, ja que des de l'any 1997 **les llars unipersonals masculines han augmentat un 8,8%**.

Pel que fa als trams d'edat dels membres del domicili, destacar els dos extrems: d'una banda que a un 22,8% dels domicilis (153.861) no hi ha cap persona en edat laboralment activa: entre 18 i 64 anys; i d'una altra que **en 527.374 domicilis no hi ha cap menor**. És a dir en un 78% dels domicilis no hi viu cap persona menor de 18 anys, com a potencial d'actiu laboral.

Les persones que tenen 65 anys i més es troben en el 37,8% dels domicilis i estan repartides en diferents situacions de convivència; **en un 13,8% viuen soles**. Són dades estables amb tendència a l'alça en els darrers anys.

Quant a la composició segons nombre de dones o d'homes al domicili, els domicilis sense cap home és predominant: 25,3% sense cap home versus 15,7% sense cap dona. Aquestes proporcions també es van escurçant poc a poc, tenint en compte que l'any 1997 en un 20,9% no hi havia cap home i en un 8,3% cap dona.

Gràfic 31: Domicilis per estructura, a 01/01/2024

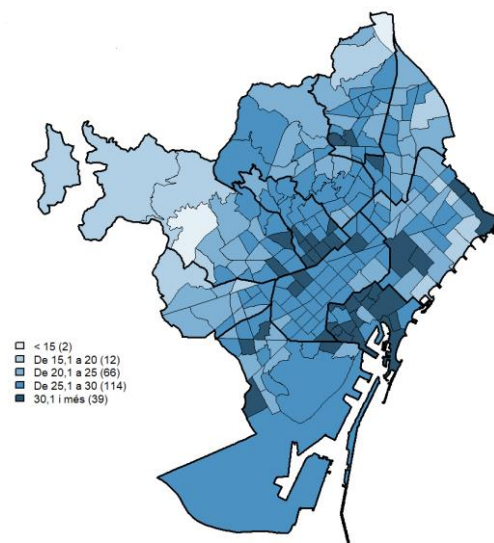
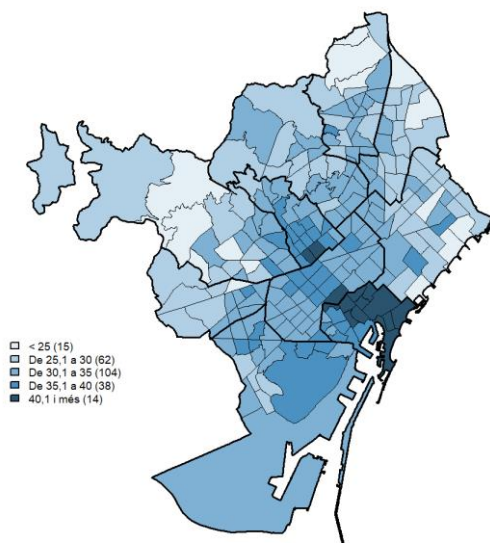
Si ens centrem en l'estructura dels domicilis, l'univers dels unipersonals (31,8%) l'ocupen en un 19,3% dones soles, i en un 12,4% homes sols. **Les situacions de convivència més freqüents són les del grup de domicilis habitats per dues, o per dues persones o més (49,2%)**, i d'aquestes convivències en destaquen els 126.231 domicilis en què aquestes dues o més persones són totes majors d'edat (18,7%) és a dir, sense cap menor a la llar.

Pel que fa a la convivència dels menors de 18 anys amb adults, un 2,9% dels domicilis estan habitats per menors acompanyats d'un sol adult. En el 2,4% de les llars, l'adult és una dona i el 0,5% restant és un home. La situació més freqüent de convivència de menors a la llar (12%) és la dels 80.809 domicilis on viuen dues persones adultes i la resta d'ocupants menors de 18 anys. Encara que hi ha un 7% d'altres domicilis (48.062) on un o més menors conviu amb altres adults. **Les llars amb presència de menors representen menys d'una quarta part dels domicilis (22%) percentatge que tendeix a la baixa.**

Als domicilis ocupats exclusivament per persones estrangeres, el rànquing l'encapçalen parelles de 18 a 64 anys (23,5% dels domicilis).

Mapa 15: Domicilis unipersonals sobre total de domicilis per AEB (en %), a 01/01/2024

Mapa 16: Persones de 65 anys i més que viuen soles sobre població 65 i més anys per AEB (en %), a 01/01/2024

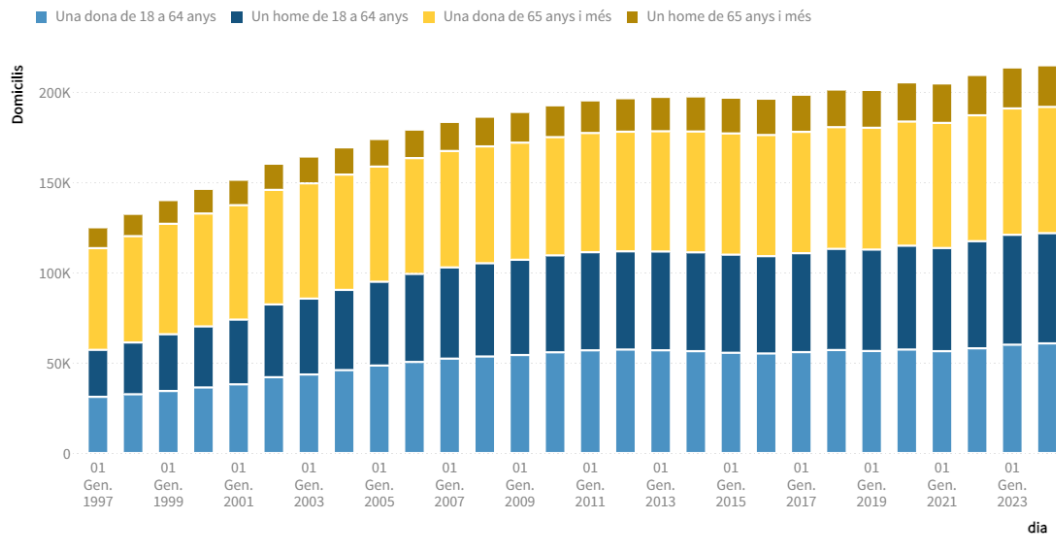

Si es trama el mapa els **domicilis amb més proporció (>40%) de persones soles**, les principals àrees estadístiques bàsiques (AEB) on es troben són principalment al districte de Ciutat Vella (des de la Barceloneta, al Raval, el Barri Gòtic i la Ribera) i la Vila de Gràcia.

Aquestes àrees agafen **més amplitud quan hi plasmem persones soles de 65 anys i més** sobre el seu segment d'edat, escampant-se des de les zones de Ciutat Vella, cap a la Vila de Gràcia, i l'Antiga Esquerra de l'Eixample i la Sagrada Família, i per acostar-se a extrems de la ciutat: a la banda sud-oest (el Besòs i el Maresme); al nord-oest de Nou Barris (el Turó de la Peira, Verdum), i pel lateral est la Martina del Port i les vores de Sants. També el costat de Sant

Andreu que ubica els habitatges del Congrés i els Indians concentra una important proporció d'unipersonals d'aquest tram d'edat que supera els 65 anys.

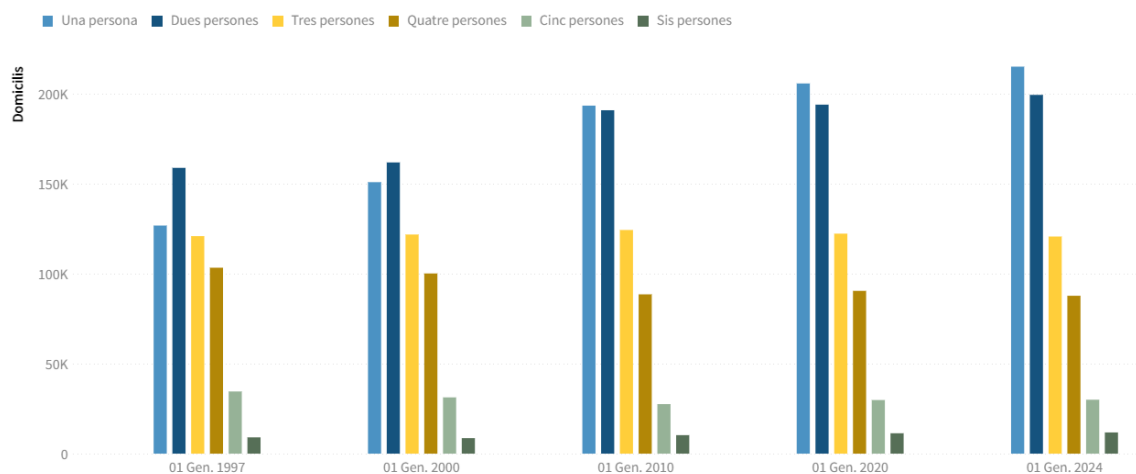
Gràfic 32: Domicilis unipersonals per estructura (1997-2024)

Si observem les barres evolutives que il·lustren la **dimensió dels domicilis** segons el nombre de persones que hi viuen, es veu una distribució al voltant de tres bloc al voltant del 30%: **32% de domicilis ocupats per una persona sola, 29% ocupats per dues persones, 31% ocupats per 3 o 4 persones**, i, el 8% restant ocupats per cinc o més persones.

Tot i que aquests percentatges mantenen una llarga vigència, els domicilis ocupats per dues persones que havien estat el tipus més estès fa 25 anys han perdut el paper protagonista i actualment la primera posició l'ocupen els domicilis unipersonals, que representen un 32% del total amb tendència a l'alça. Els formats per grups de tres, quatre i cinc persones o més, que inicialment eren més nombrosos han anat baixant posicions.

Gràfic 33: Domicilis de Barcelona segons nombre de membres (2000-2024)

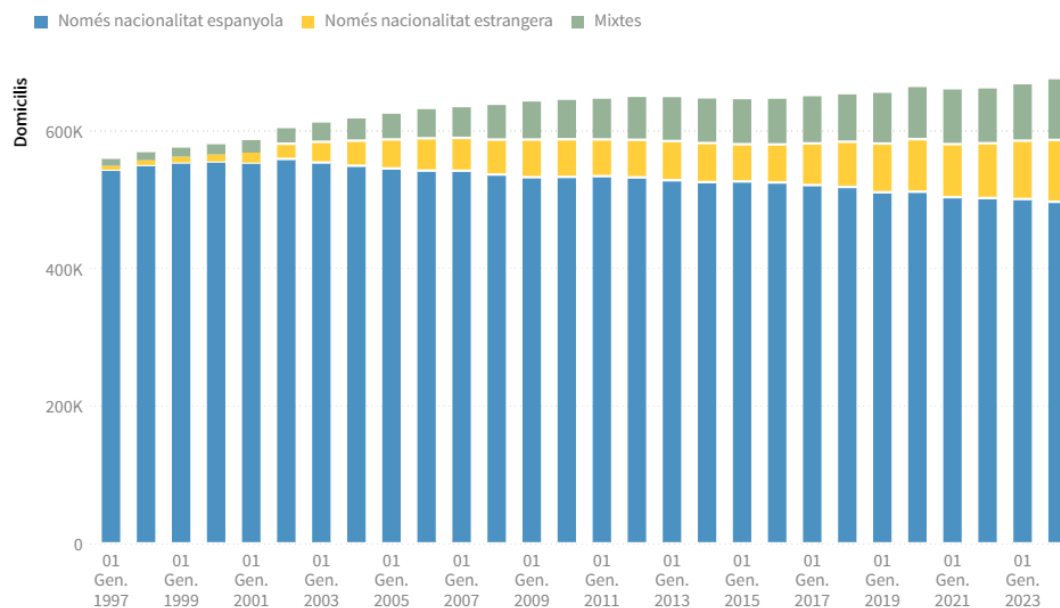

En el Gràfic 33 s'observa com **els domicilis d'una i de dues persones són els majoritaris** en tota la sèrie (1997-2024) però durant el primer decenni els domicilis de dues persones ocupen la primera posició per davant dels unifamiliars, a partir del qual es situen per darrera dels domicilis d'una sola persona que lideren de llarg (un 33% dels domicilis).

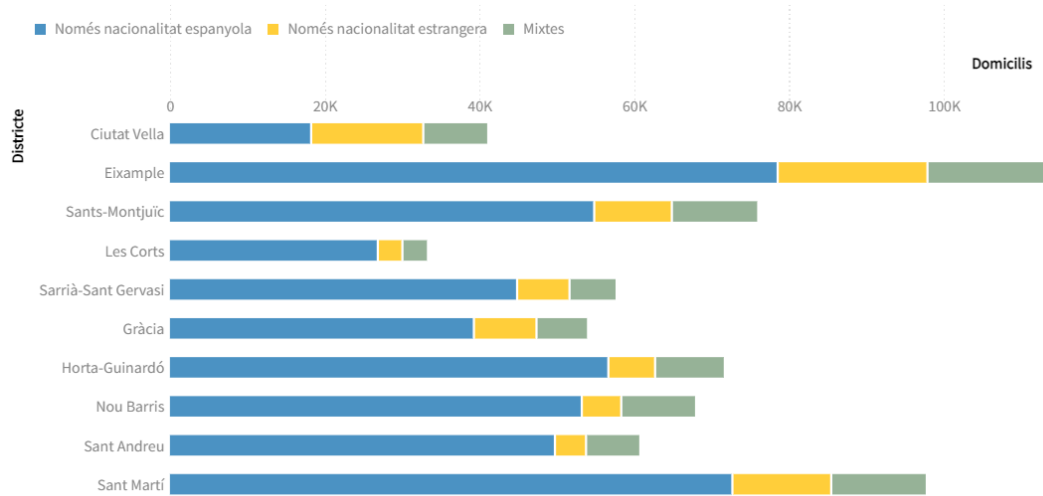
En línia amb el que s'ha vist anteriorment sobre l'evolució de la població per nacionalitat, la distribució dels domicilis segons la nacionalitat de les persones que hi viuen palesa com any rere any **es va reduint el nombre de domicilis on hi resideixen només persones de nacionalitat espanyola**. Continuen sent la majoria (un 73,4%), però és un percentatge que va minvant gradualment (un 10% menys que fa 25 anys).

Simètricament, **augmenten les llars amb persones estrangeres**, tant aquelles on tots els membres són estrangers (13,3% del total), com aquelles altres on conviuen espanyols amb persones d'altres nacionalitats (13,3% del total), ambdues situacions amb empat de dades i a l'alça.

Gràfic 34: Distribució dels domicilis segons nacionalitat dels components (1997-2024)

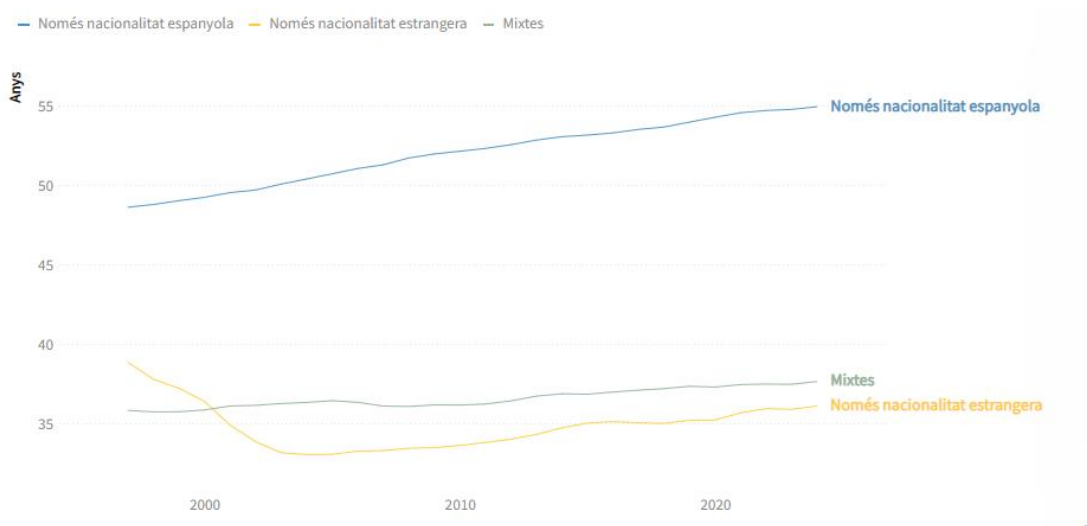

Gràfic 35: Distribució dels domicilis segons nacionalitat dels components per districtes, a 01/01/2024

La mitjana d'edat de les persones empadronades (44,4 anys) presenta una marcada diferència segons la nacionalitat dels seus residents. Les persones que viuen en domicilis amb totes les persones de nacionalitat estrangera tenen **36,1 anys** de mitjana mentre que en els domicilis on viuen només persones espanyoles la mitjana se situa als **54,9 anys**. En el cas de domicilis mixtos, la mitjana d'edat dels seus residents baixa als **37,6 anys**.

Gràfic 36: Edat mitjana de les persones empadronades al domicili per nacionalitat (1997-2024)

Quant al nombre de **domicilis col·lectius**, n'hi ha **1.212** i hi estan empadronades **64.829 persones residents**. El grup de domicilis col·lectius està format per dues magnituds: d'una banda per 18.905 persones registrades en 1.194 establiments "fixos" (com ara convents, casernes, residències d'estudiants, hospitals..) i de l'altra per 45.924 persones que no poden demostrar un domicili fix i estan distribuïdes per districtes en diferents seus municipals.

6. EL MOVIMENT DEMOGRÀFIC DEL 2023

Les dades que recullen el moviment demogràfic de la ciutat de Barcelona entre l'1 de gener i el 31 de desembre del 2023 provenen de les variacions de les altes i les baixes i dels canvis de nacionalitat registrats al Padró municipal d'habitants durant l'any.

Els resultats del moviment natural –naixements i defuncions- corresponen als registrats al Padró segons el lloc de residència de la persona empadronada i en la data en que es produeix l'esdeveniment.

Els fluxos residencials i moviments migratoris –variacions residencials de la població-, són el resultat de l'explotació dels moviments d'entrada, de sortida, de canvi de domicili i administratius que han tingut lloc al municipi de Barcelona durant l'any 2023 i que han estat recollits en el Padró Municipal d'Habitants.

Cal destacar que una part de les variacions residencials de la població són executades d'ofici per l'administració –altes per omissió i baixes per caducitat en la inscripció al Padró i/o duplicitat. Són el que anomenem moviments administratius, que tot i no saber exactament quan s'han produït, es comptabilitzen en el moment en què es fa efectiva la seva inscripció¹⁰.

Un cop superada la crisi pandèmica i el seu impacte sobre l'augment de la mortalitat i la reducció de les immigracions, especialment internacionals, que van incidir en la dinàmica demogràfica del bienni 2020-2021, **l'evolució demogràfica de la ciutat de Barcelona durant l'any 2023 continua la dinàmica de l'any anterior, caracteritzada per un saldo del moviment natural en nombres negatius, que contrasta amb el dinamisme del moviment migratori, sobretot pel que fa a les entrades.** La síntesi d'ambdues forces és que el guany de població empadronada a la ciutat és resultat d'un saldo natural negatiu de 3.661 persones, una caiguda inferior a la produïda durant el 2022, i d'un de migratori i administratiu positiu de 54.205, gairebé el doble del de l'any passat, en que el guany migratori va ser de 26.634.

Pel que fa al moviment natural, la sotragada de la mortalitat causada per la pandèmia de Covid-19, a l'alça el 2020 i a la baixa els anys 2021 i 2022 en retorn a nivells pre-pandèmics, es pot donar per acabada. De fet, l'any 2023 s'han registrat 14.705 defuncions 866 menys que

¹⁰ El saldo migratori correspon a les diferències entre la població que és dona d'alta al Padró per canvi de residència habitual amb origen a l'estranger o a un altre municipi d'Espanya i la que es dona de baixa. Per realitzar una inscripció per un fet migratori és necessari justificar estar inscrit en algun registre d'empadronament.

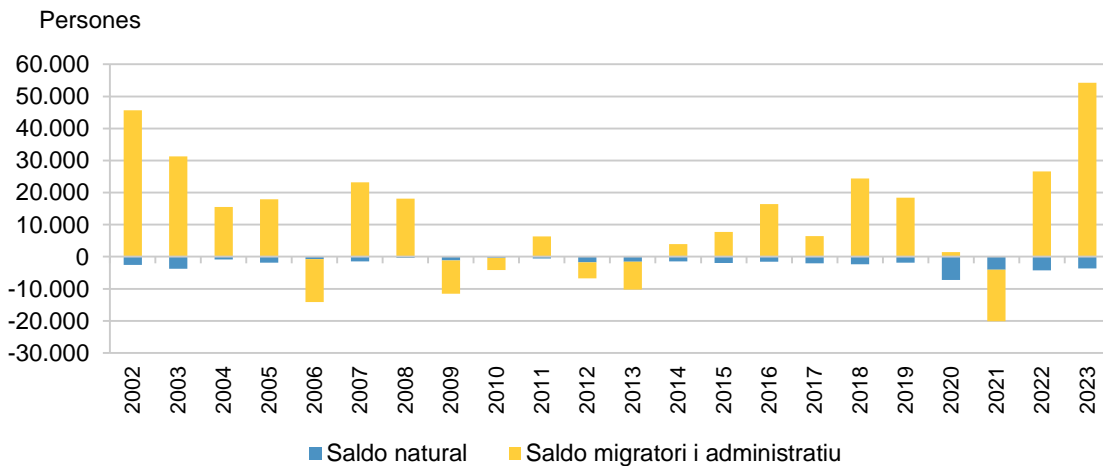
Quan no es pot justificar un lloc d'origen i/o destinació perquè no es consta inscrit en cap altre Padró d'algun municipi o en el Padró d'espanyols residents a l'estranger, es genera una alta d'ofici administrativa, anomenada alta per omissió.

Les baixes administratives corresponen a les baixes per caducitat en la inscripció en el Padró fruit de l'aplicació de la reforma de la Llei d'estrangeria de 2003 que estableix l'obligació dels estrangers sense autorització de residència permanent, de renovar la seva inscripció padronal. També s'inclouen les baixes d'estrangers comunitaris que no han comunicat el canvi de residència i les baixes per duplicitat en altres registres.

El saldo administratiu és la diferència entre les altes per omissió i les baixes per caducitat i/o duplicitat. Aquests dos factors es comptabilitzen en el moment en que es registren.

l'any anterior. No obstant, aquest descens de la mortalitat no ha estat capaç de contrarestar la disminució de naixements, que durant el 2023 ha continuat la tendència decreixent iniciada el 2010. Persisteix, per tant, el saldo natural negatiu, atès que el declivi de la natalitat impossibilita compensar els nivells de mortalitat actuals. És a dir, per la via del saldo vegetatiu, Barcelona perd el doble de població que abans de l'esclat de la pandèmia.

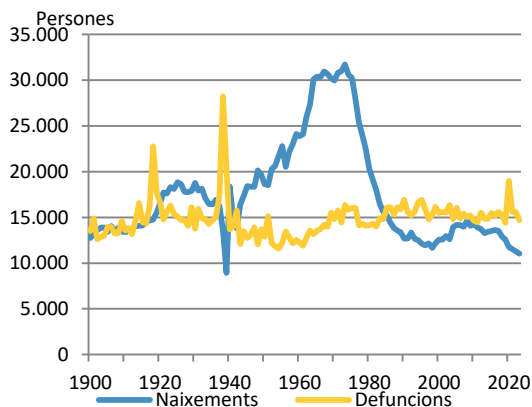
Gràfic 37: Saldo natural, migratori i administratiu a Barcelona (2002-2023)

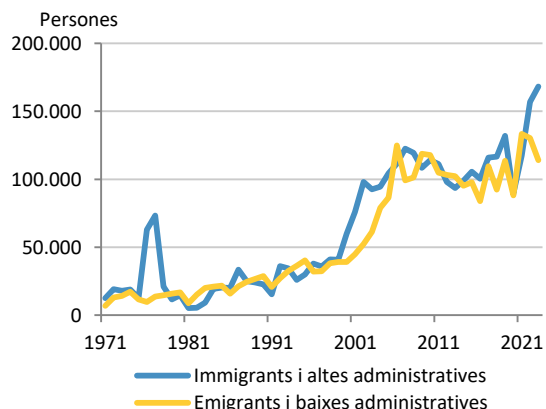
De forma encara més evident que a l'any 2022, la contribució al creixement demogràfic durant el 2023 prové exclusivament del moviment migratori, que enfila amb força cap amunt pel vigor de les altes per immigració. Per segon any consecutiu es constata que el descens de 2021 va ser una anomalia, o trencament puntual derivada de la pandèmia, del que ha estat un constant creixement dels fluxos immigratoris d'ençà de 2014, coincidint amb l'inici de la recuperació de econòmica.

En realitat, **el dinamisme migratori sobretot d'entrada, però també de sortida és el gran protagonista demogràfic de l'any**. Aquesta intensíssima activitat en ambdues direccions, a l'alça i a la baixa, se sintetitza en que tant la immigració com l'emigració s'ubiquen en màxims almenys dels darrers cinquanta anys, si bé en el cas de les baixes registren un retrocés del 12,4% en relació amb l'any anterior.

Gràfic 38: Naixements i Defuncions (1900-2023)

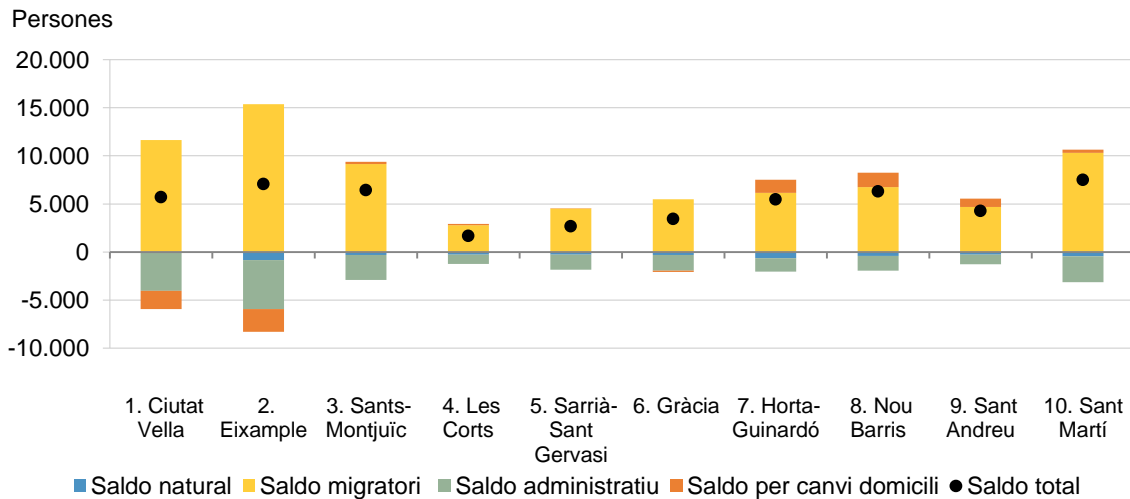

Gràfic 39: Immigrants, Emigrants i moviments administratius (1971-2022)

Des del punt de vista territorial –el 2023 reafirma el retorn a la tendència a l'alça observat l'any anterior- tots els districtes registren saldos positius. Els deu districtes guanyen població, amb intensitats que van dels 1.677 de Les Corts, als 7.492 de Sant Martí o els 7.056 de l'Eixample.

Gràfic 40: Saldos dels moviments demogràfics per districtes, 2023

Per components, només Ciutat Vella experimenta un saldo natural positiu, de 35 persones. Tots els districtes augmenten gràcies al saldo migratori positiu, amb un màxim de 15.359 persones a l'Eixample. Per contra, el saldo administratiu és negatiu a tots els districtes. Pel que fa a les migracions internes, un any més són els districtes de Ciutat Vella, l'Eixample i Gràcia els únics que cedeixen veïns a la resta de districtes.

6.1.1. El moviment natural de la població

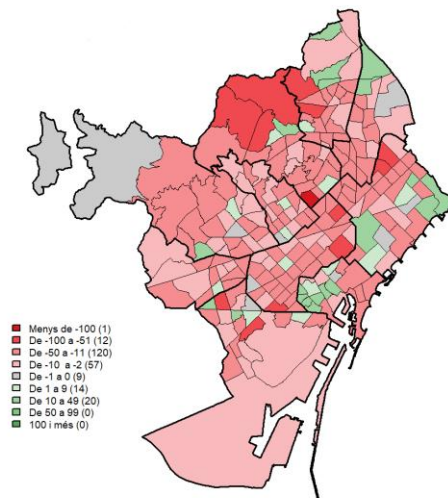
Barcelona va registrar durant l'any 2023 **11.044 altes per naixement i 14.705 baixes per defunció**. Es tracta de xifres en acord amb la dinàmica iniciada d'ençà de la normalització de la situació sanitària i que va afavorir la convergència d'ambdós moviments cap a les tendències prèvies.

Ja és un escenari consolidat que a Barcelona any rere any les **defuncions** són més elevades que els naixements. Durant el 2023 es repeteix de nou aquest escenari. En el cas dels naixements, la xifra de 2023 subratlla una trajectòria descendent estructural que neix en la dècada dels setanta del segle passat, només interrompuda de manera conjuntural durant els anys d'expansió econòmica i d'arribada de fluxos d'immigració internacional durant els primers anys del segle XXI. Durant aquells anys, en la recuperació de la natalitat hi va jugar un paper clau també l'arribada a edats reproductives de generacions plenes nascudes als anys 70s i principis dels 80s. Amb la crisi econòmica, els naixements van tornar a disminuir fins aproximar-se als registrats durant el període de molt baixa fecunditat dels noranta, i que no han fet més que disminuir en els darrers anys. Actualment, els poc més de 11.000 naixements

se situen un 16,4% per sota de la mitjana de la dècada 2010-2020. Si deixem de banda l'any 1939, al final de la guerra civil espanyola, és el valor més baix des de l'any 1900.

Pel que fa a la mortalitat, durant el 2023 les 14.705 defuncions registrades signifiquen una lleugera davallada respecte als valors dels anys anteriors, i es situen un 4,8% per sota de la mitjana de la dècada 2010-2020. En una mirada retrospectiva, any rere any la xifra s'allunya de l'excés de defuncions de l'any 2020, imputable a la mortalitat per COVID-19 i que no va alterar la tendència de fons.

**Mapa 17: Saldo del moviment demogràfic natural
(naixements-defuncions) per AEB, 2023**

El saldo natural negatiu ha estat força generalitzat. Ha afectat tots els districtes i 199 de les 233 Àrees Estadístiques Bàsiques. La profusió de vermell al mapa indica que només algunes zones especialment situades a Sant Martí, el Raval, Sant Andreu i Nou Barris escapen al saldo negatiu.

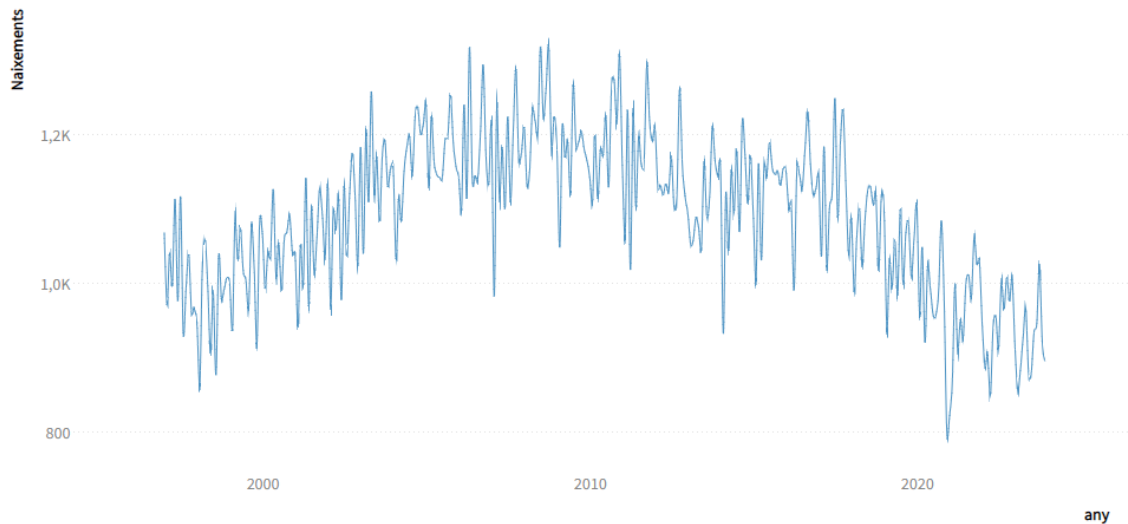
Natalitat

La davallada de la natalitat no és un fet nou a Barcelona. És un fenomen persistent que s'explica per la conjunció de factors lligats a l'estructura sociodemogràfica de les darreres dècades: la disminució del nombre de dones en edat fèrtil, el retard en l'edat de la maternitat, la disminució del nombre de fills per dona, i l'augment de les dones que acaben el seu període fèrtil sense fills. Les dones barcelonines s'incorporen –si ho fan– cada cop més tard a la maternitat i, en part en conseqüència a aquest endarreriment, les que tenen fills, tenen de mitjana un nombre menor de fills.

Aquest patró no és excepcional per la ciutat de Barcelona, sinó que segueix uns nivells de fecunditat excepcionalment baixos (fenomen batejat en anglès com *lowest-low fertility*), caracteritzada per un Índex Sintètic de Fecunditat inferior a 1,3. Com en d'altres ciutats i regions espanyoles i europees, el descens continuat i perllongat en el temps de la natalitat té diverses causes socioeconòmiques, històriques i culturals, com la dificultat d'una conciliació

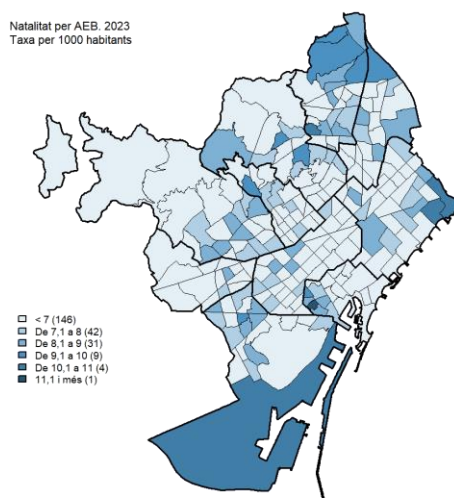
eficient, un mercat de treball amb alts índexs de precarietat, i un mercat immobiliari en el que l'accessibilitat a l'habitatge es complica any rere any especialment per als col·lectius potencialment fèrtils, entre d'altres.

Gràfic 41: Naixements per mesos (1997-2023)

Certament, la pandèmia va incidir en una accentuació del descens de la natalitat: els naixements registrats durant el desembre de 2020 i els primers mesos de 2021 (gener i febrer) van ser inferiors a l'habitual, constituint un clar indicatiu dels efectes del confinament més estricte de la primavera del 2020 i de la incertesa associada. Però tal com es veu al Gràfic 41, amb aquesta excepció puntual del desembre de 2020 causada per la pandèmia, les corones dibuixen cercles cada any més petits. Tot i que els calendaris anuals han tornat a normalitzar-se, els nombres absoluts són, mes a mes, clarament inferiors als de les mitjanes de les dues dècades anteriors.

Mapa 18: Taxa de natalitat per AEB (%), 2023

En coherència amb el comportament de la natalitat, l'evolució de la taxa de natalitat de Barcelona (naixements registrats al Padró per mil habitants) també s'endinsa en terreny de mínims. Encara amb una projecció descendent més acusada, s'ha situat el 2023 en el 6,6‰, tres dècimes menys que l'any anterior i quatre dècimes menys que el 2021. Les taxes més elevades se situen en algunes zones de Sant Martí, la Trinitat Vella, el Turó de la Peira, Torre Baró, Ciutat Meridiana, el Raval, Vallcarca i la Marina del Prat Vermell.

Fecunditat

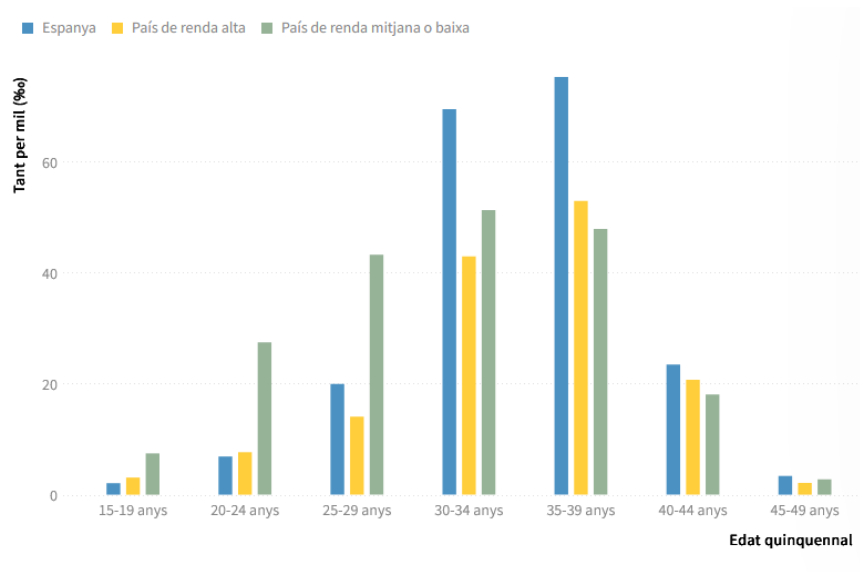
Pel que fa a la fecunditat, les dades de 2022 –les més recents disponibles- confirmen la tendència descendent. Per un cantó, la taxa global fecunditat, que mesura el nombre total de naixements per cada 1.000 dones en edat fèrtil (de 15 a 49 anys), ha tornat a baixar, situant-se a 29,5‰ (dues dècimes menor que la de l'any 2021), la més baixa dels darrers anys. Per districtes, el rang va des de la taxa més baixa de Ciutat Vella (21‰), fins la més alta de Sarrià-Sant Gervasi (37,4‰). Per lloc de naixement de la mare, la taxa de fecunditat de les nascudes a Espanya és molt similar a la de les nascudes en altres països de renda alta, del 27,4‰ i 27,6‰ respectivament, mentre que la taxa per les dones nascudes en països de renda mitjana o baixa és lleugerament superior, de 33,1‰.

Pel que fa a l'Indicador Conjuntural de Fecunditat (ISF), el nombre mitjà de fills per dona en edat fèrtil, cau de nou de la frontera simbòlica de l'1, i se situa en 0,95 fills per dona, el mateix valor que el 2021 (1,09 el 2020 i 1,04 el 2019). No obstant, no s'observen diferències destacables entre les dones nascudes a Espanya (1,01), a altres països de renda alta (0,7), i les nascudes en països de renda mitjana o baixa (0,98).

Com al conjunt d'Espanya i d'Europa, fa temps que l'ISF està instal·lat molt per sota del nivell de reemplaçament de la població (2,1 fills per dona). La tendència a la baixa de la fecunditat és global, no és exclusiu d'occident ni de països rics. El món és cada cop menys fèrtil i ho és, principalment, per l'accés de les dones a l'educació, l'ocupació i els anticonceptius. Xina i la Índia (els dos països més poblats del món) ja estan per sota d'aquesta taxa de reemplaçament, i a l'Àfrica Subsahariana –la última regió del món amb una taxa de fecunditat elevada- la tendència és també decreixent¹¹.

¹¹ En l'actualitat, més de dues terceres parts dels països del món presenten taxes de fecunditat inferiors a la taxa de reemplaçament. <https://www.un.org/es/desa-es>.

Gràfic 42: Taxa específica de fecunditat (%) per edat i lloc de naixement de la mare, 2022

Pel que fa al calendari reproductiu, les dones de 35 a 39 anys se situen de nou al capdavant, amb la taxa específica de fecunditat més elevada (61,4‰), seguides de les de 30 a 34 anys amb un 58‰. La mitjana d’edat a la maternitat augmenta fins els 34,1 anys, i a la primera maternitat es situa als 33,6 anys. Segons el lloc de naixement de la mare, de nou s’observa poca diferència en els calendaris de les nascudes a Espanya (35,3 anys, o 34,6 per als naixements de primer ordre) i les nascudes a altres països de renda alta (35,2 anys, o 34,5 per les que són mares per primera vegada).

Tal com indiquen les seves taxes específiques de fecunditat per edat, les dones nascudes a països de renda mitjana o baixa destaquen per haver avançat el seu calendari reproductiu (amb una maternitat als 32,5 anys de mitjana, i a la primera maternitat als 31,6). Per tant, el que aquests indicadors senyalen és que els comportaments reproductius de les dones en funció del seu lloc de naixement no es diferencien tant per la seva intensitat, sinó pel seu calendari, més avançat en el darrer col·lectiu.

Perfil dels nadons

En línia amb els registres històrics universals que mostren que sempre neixen més nenes que nens, Barcelona el 2023 va anotar 5.352 naixements de nenes i 5.692 de nens, amb una raó de masculinitat en néixer de la ciutat de Barcelona per l’any 2023 de 106,4.

Els nadons de nacionalitat estrangera tenen un pes creixent sobre el total de naixements: el 2023 van suposar un 29,9% (un 27,4% el 2022), sis punts més que al 2015. Pakistan (amb 354 nadons), Itàlia (341), Colòmbia (229) i França (182) són les principals nacionalitats dels nadons de nacionalitat estrangera registrats al Padró durant l’any 2023.

Entre els noms que s’han imposat als nadons, els preferits per les nenes han estat, per ordre de popularitat: Olivia, Sofia, Julia, Lucia, Martina, Emma, Gala, Ona, Mia i Chloe. Entre els nens, encapçalen el rànquing Mateo, Liam, Lucas, Leo, Pol, Martí, Max, Bruno, Marc i Biel. Aquests noms, amb petites variacions d’ordre, ja han estat molt presents ens els darrers anys. També

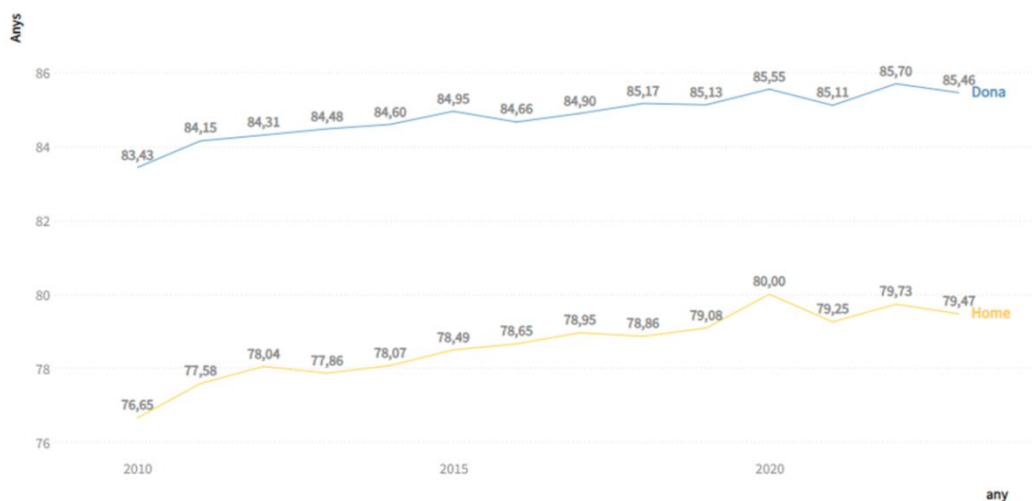
es manté el patró de que aquests noms que es popularitzen són curts, neutres i fàcils de pronunciar: Noa, Mia, Ona, Zoe, Nil, Jan, Kai o Lia són bons exemples.

Mortalitat

El nombre de defuncions registrades durant el 2023 a Barcelona, 14.705, és inferior a la dada de 2022 (i la de 2021, que eren gairebé idèntiques), i com ja s’ha apuntat, i es situa un 4,8% per sota de la mitjana de la dècada 2010-2020. Així doncs, un any més es constata que l’impacte que la pandèmia de COVID-19 va exercir sobre la mortalitat, ha quedat superat, les dades de defuncions a Barcelona van retornar a la òrbita que descrivien abans de la pandèmia.

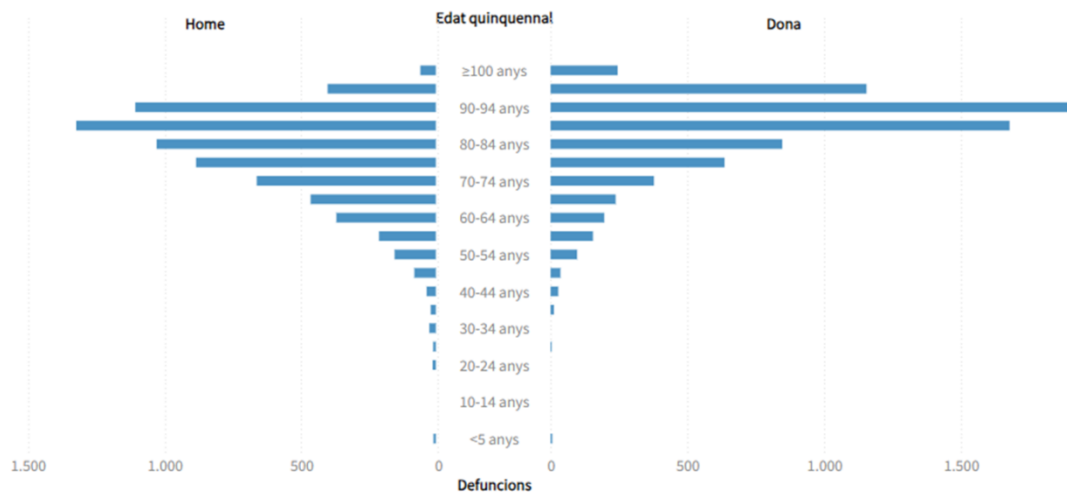
Pel que fa a la distribució per sexes, l’any 2021 també van morir **més dones (7.761) que homes (6.944)**, i en una immensa majoria –un 96,6%– van ser persones de nacionalitat espanyola, en coherència amb l’estructura d’edat més envellida de la població nascuda a Espanya i la major incidència de la mortalitat entre la gent més gran.

Gràfic 43: Edat mitjana de les defuncions (2010-2023)

La mitjana d’edat de les persones que van morir va augmentar fins als 82,6 anys, molt similar a la de l’any anterior i lleugerament més elevada que l’edat mitjana de mortalitat del 2020, quan l’afectació de la COVID-19 i la situació de confinament van concentrar les defuncions entre les persones d’edat més avançada, en especial durant la primera onada. La diferència entre l’edat mitjana de les defuncions dels homes (79,5 anys) i les dones (85,6 anys) s’ha eixamplat lleugerament seguint la tendència observada durant 2022.

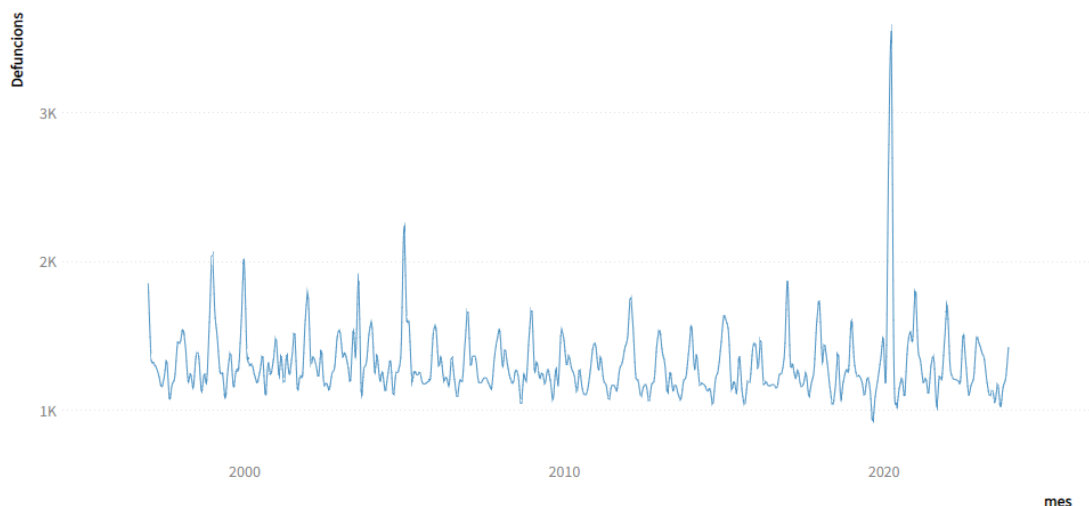
Gràfic 44: Piràmide de defuncions, 2023

Les dades de mortalitat per mesos tenen una marcada estacionalitat. El mes de gener és tradicionalment el que marca els màxims de l'any, alhora que el període que va del desembre al març concentra un 38,4% del total de defuncions anuals, amb una mitjana de 47 defuncions diàries. Al Gràfic 45 s'observa l'alta incidència els mesos de març i abril de 2020, coincidint amb la primera onada del COVID-19. Les defuncions registrades durant el 2023 segueix el mateix esquema estacional pre-pandèmic. No obstant, tot i que no amb la intensitat observada durant l'any 2022, s'observa amb una elevada incidència de la mortalitat a l'estiu, particularment als mes d'agost, amb : 1.171.

La raó, com s'ha explicat anteriorment a l'apartat 3.2.2., està associada a la mortalitat atribuïble als excessos de temperatura, atès que l'estiu passat, tot i no assolir els nivells de rècord del 2022, l'Observatori Fabra va registrar la temperatura de 38,8 °C, el registre més alt registrat en un mes d'agost. A més, les onades de calor de l'estiu van "avançar" la mortalitat de persones vulnerables que, en altres circumstàncies, haguessin pogut morir a l'hivern.

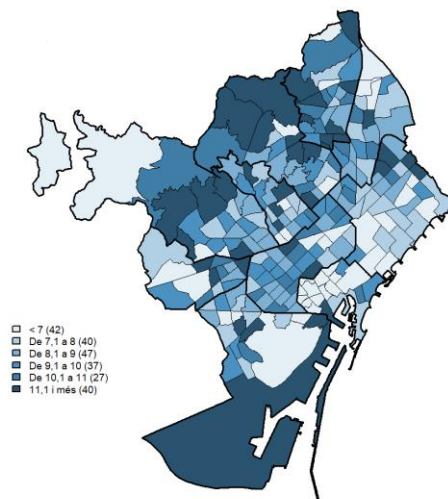
Gràfic 45: Defuncions per mesos (1997-2023)

La darrera dada disponible sobre l'esperança de vida en néixer pel municipi de Barcelona és la del 2021¹², i s'observa com l'impacte de la pandèmia en aquest indicador encara es fa notar. En efecte, hi ha una reducció de la mateixa en els darrers anys, que passa dels 84,9 anys per al total de població al 2019, al 83,5 al 2020 i al 83,4 al 2021 (dels 87,5 als 86,1 i 80 anys respectivament per les dones, i dels 81,8 als 80,5 i 80,4 anys pels homes). Per bé que encara no disposem de les dades actualitzades per la ciutat de Barcelona, segons l'INE, l'esperança de vida al 2022 a Catalunya és de 83,5 per al total de la població, 86,1 per les dones i 80,1 pels homes, dades gairebé idèntiques a les del 2020¹³.

Les taxes de mortalitat (defuncions de residents registrades al Padró per mil habitants) s'han mantingut estables el 2022, en un 9,5‰, substancialment inferior a l'11,4‰ de l'any pandèmic 2020. Les taxes més elevades corresponen a barris que toquen a Collserola, on es concentra població d'edat avançada en residències col·lectives: Montbau, Vallbona, Sant Genís dels Agudells, la Vall d'Hebron, o Sarrià i Sant Gervasi- la Bonanova en són bons exemples.

Mapa 19: Taxa de mortalitat per AEB (‰), 2023

Nupcialitat

Un altre registre històricament relacionat amb els moviments demogràfics és la nupcialitat, que s'obté de les dades del Moviment Natural de la Població que elabora l'INE. Si la nupcialitat presentava una tendència descendent durant el 2018 i el 2019, el 2020 la caiguda encara s'accentuà més, amb només 2.978 matrimonis, donat que la pandèmia va paraitzar registres i segar molt plans, incloent els matrimonials. Els enllaços remunten un 43,9% el 2021, fins els 4.285, i continuen fent-ho el 2022 –darrer any disponible- amb 4.906 nous matrimonis, un 14,5% més que l'any anterior. En qualsevol cas, la xifra de 2021 està molt per sota dels 6.350 de 2017.

¹² Instituto Nacional de Estadística, (INE): <https://www.ine.es/jaxiT3/Datos.htm?t=30687>

¹³ Instituto Nacional de Estadística, (INE): <https://www.ine.es/jaxiT3/Datos.htm?t=1448>

En conjunt, dels 4.906 matrimonis formalitzats, en el 94,1% els contraents van ser una dona i un home, en un 2,9% dues dones, i en un 3% dos homes. Del total d'enllaços, 1.337 (el 27,3%) van ser protagonitzats per almenys un cònjuge de nacionalitat estrangera. Per tipus de celebració, els matrimonis civils representen un 83,3% del total, mentre que els catòlics suposen el 16,7%.

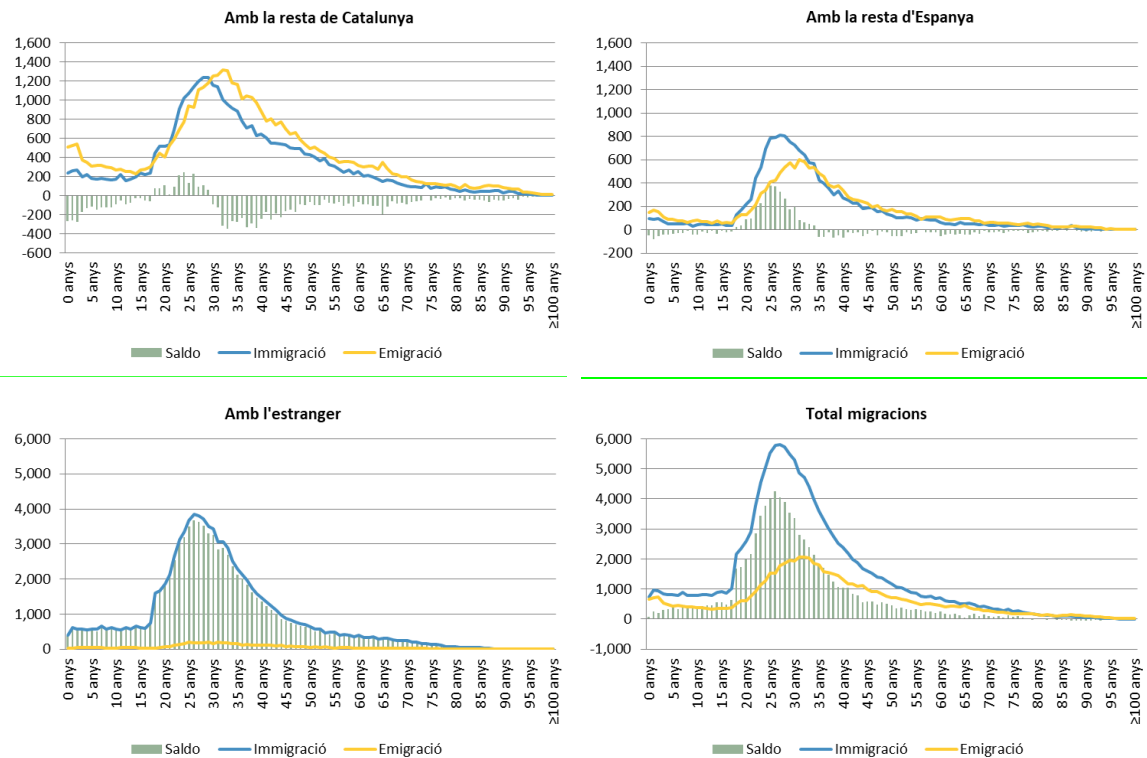
6.1.2. El moviment migratori i administratiu de la població

Durant l'any 2023 a Barcelona es va registrar un saldo migratori (immigrants menys emigrants) positiu de 76.786 persones i un saldo administratiu (altes per omissió menys baixes per inscripció indeguda o caducitat) negatiu de 22.581 persones. En conjunt, 2023 anota un saldo migratori i administratiu positiu de 54.205 persones; com s'ha vist al Gràfic 37 i al Gràfic 40, aquest saldo positiu, que és més del doble del de l'any anterior, reafirma el retorn als creixements migratoris positius. Cal afegir, que el de l'any 2023 ha estat el saldo migratori més gran a Barcelona d'ençà el 1977.

Amb aquests volums, el moviment migratori assoleix, sens dubte, el paper protagonista en la demografia de la ciutat. Després d'un bienni marcat per una pandèmia que va fer saltar les dades de defuncions el 2020 i que va contenir les migracions de/a l'exterior, les dades de 2022 i sobretot les de 2023 agafen embranzida en totes les categories del moviment migratori, tant les altes per immigració (amb i sense origen) com les baixes per emigració (amb destinació i administratives).

Pel que fa a l'arribada de nova població, els 156.851 nous residents que van entrar bé per immigració (132.847), bé per via administrativa (24.004), suposen un augment del 7,3% en relació amb l'any anterior; un salt endavant que porta aquestes xifres a màxims històrics almenys del darrer mig segle.

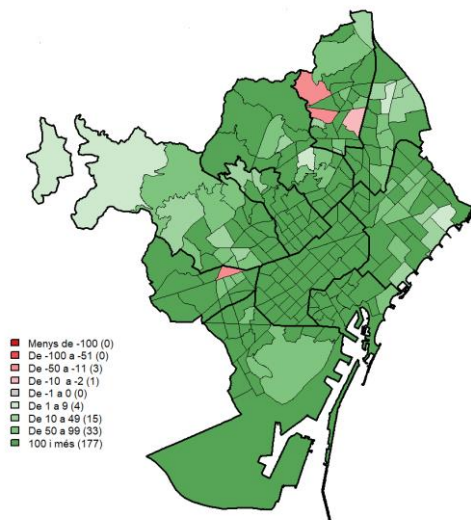
Un any més, es produeix un nou record pel que fa a les baixes per emigració (64.335), mentre que en relació amb l'any anterior es redueix el nombre de baixes per inscripció indeguda (49.706). En conjunt, suposen una minva de 130.217 persones, un 12,4% de baixes totals menys que les de l'any 2022, quan ja s'havia iniciat una disminució de les sortides de la ciutat, després de la xifra record registrada el 2021.

Gràfic 46: Perfil d'edat de les immigracions, emigracions i saldos resultants segons origen i destí, 2023

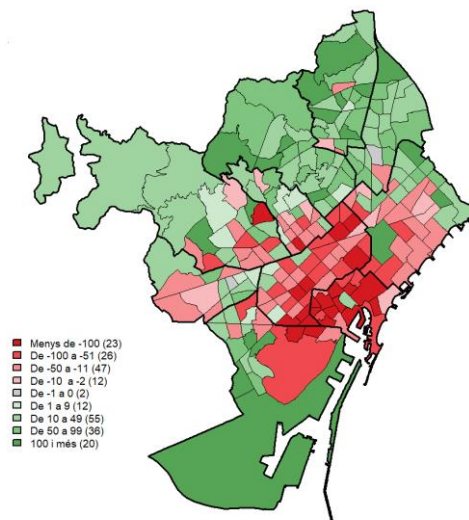
Les motivacions per emprendre una migració varien amb l'edat i depenen de molts factors personals i de les característiques dels llocs d'origen i de destinació (cicle econòmic, empleabilitat, cicle vital, accessibilitat a l'habitatge, situació sociopolítica del lloc d'origen, etc.). A Barcelona convergeixen un seguit de factors que contribueixen al creixement d'aquests fluxos d'entrades i sortides: actualment, la ciutat transita per una conjuntura econòmica expansiva, amb creixement de l'activitat i de l'ocupació. Com a moltes altres ciutats contemporànies, les urbs són vistes com ecosistemes innovadors que creen sinèrgies que fomenten i atreuen la diversitat i l'alta especialització. En paral·lel, les dificultats d'accés a l'habitatge puntuen alt en les motivacions de sortida.

Com a perfil global, i seguint la tendència d'anys anteriors, el moviment migratori està protagonitzat, en el cas de les arribades, per adults joves que venen d'arreu, ja sigui de la resta de Catalunya, de la resta de l'estat espanyol, però especialment de l'estranger, i també per adults joves i infants que marxen a la resta de Catalunya, i en menor volum a la resta d'Espanya, en el cas de les sortides amb destinació coneguda. Per edats, el saldo entre altes i baixes totals és positiu pràcticament a totes les edats. No és fins a partir dels 80 anys aproximadament que el signe s'inverteix i surten més persones de les que entren per la via migratòria. Els guanys quantitativament més importants per franges d'edat són els corresponents als adults joves de 25 a 29 anys (+19.732 persones), als joves de 20 a 24 anys (+14.221 persones) i els adults joves de 30 a 34 anys (+13.314 persones).

Mapa 20: Saldo migratori i administratiu per AEB, 2023

Mapa 21: Saldo per canvis de domicili intern (AEB d'alta-AEB de baixa) per AEB, 2023

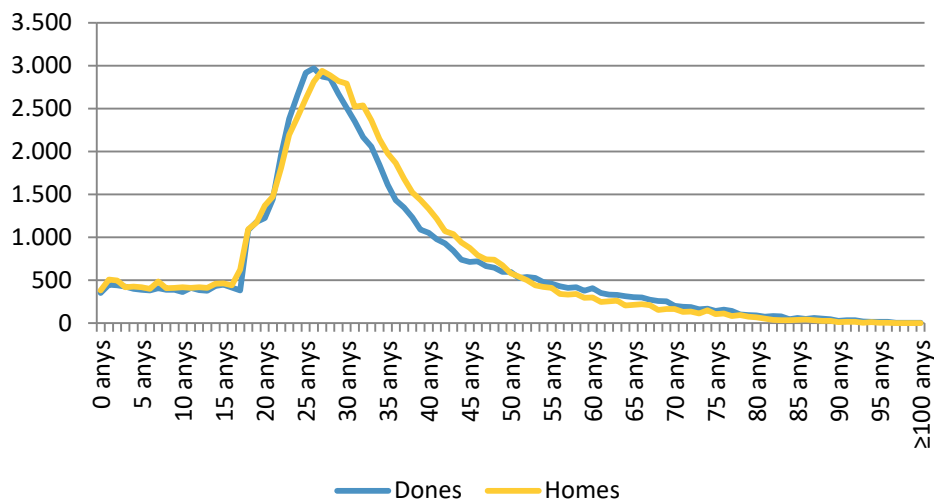
A nivell territorial, tots els districtes guanyen població pel moviment migratori; per AEB, el verd del saldo positiu del mapa s'estén amb força homogeneïtat a 229 de les 233 existents. Les 4 excepcions es troben a la part nord de la ciutat, concretament a Canyelles, la Guineueta i Porta, i una zona de Pedralbes.

Immigració

Tal com és habitual durant els darrers anys a la ciutat de Barcelona, la immigració és el moviment demogràfic més determinant de l'evolució de la població de Barcelona el 2023. De les 168.246 noves inscripcions al Padró, en coneixem l'origen de 141.121, un 6,2% més que un any enrere.

El perfil sintètic de la immigració segueix un patró similar als d'anys anteriors. Per sexe, els volums estan equilibrats, mentre que per edats, les altes d'immigrants més abundants corresponen a adults joves, amb una lleugera preeminència masculina en les edats joves i femenina a partir dels 50 anys. La major part (un 82,5%) ha nascut a l'estranger. Per lloc de procedència, un 24,7% prové de la resta de Catalunya, un 11,7% de la resta d'Espanya i el 63,7% restant de l'estranger. Del conjunt d'immigrants arribats el 2023 a Barcelona, un 45% tenia titulació universitària, un percentatge significativament superior al del conjunt de la població.

Gràfic 47: Perfil d'edat i sexe dels immigrants amb origen conegut, 2023

Per municipis d'origen, continuem amb poques novetats respecte als anys anteriors: els fluxos més nombrosos amb origen de la resta d'Espanya són els provinents de l'Hospitalet de Llobregat, Madrid, Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Sabadell, Terrassa, Sant Cugat del Vallès i Cornellà de Llobregat. De l'estranger, els principals punts d'origen són Colòmbia, Argentina, Perú, Pakistan, Veneçuela, Itàlia, Rússia, Hondures, el Marroc i la Xina; com s'ha vist anteriorment a l'apartat 4.2 alguns d'aquests països tenen actualment contextos polítics, socials i econòmics turbulents. Regne Unit recupera embranzida com a origen de la immigració a Barcelona, i si el 2022 va caure fins a la setzena posició en aquest rànquing, enguany cau fins la 18.

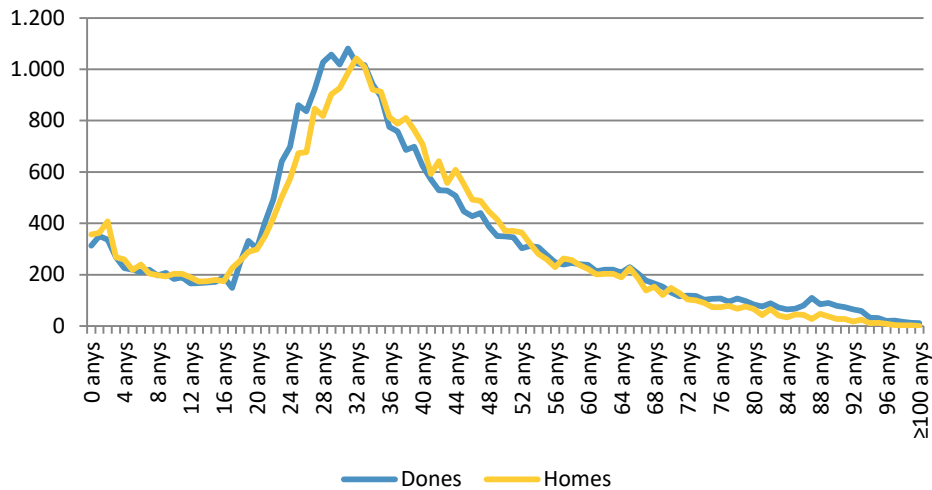
Emigració

L'altra cara de la moneda, són les baixes padronals. Tot i que les sortides s'han reduït de manera considerable respecte l'any 2002, el moviment migratori que més habitants ha restat a la ciutat al llarg del 2023 ha estat l'emigració, amb una minva de 114.041 persones, una xifra inferior en un 12,5% a la de l'any anterior. Dins d'aquest gran bloc d'emigrants, s'han registrat 49.706 baixes per inscripció indeguda o caducitat, i 64.335 emigracions de les quals coneixem la destinació.

Com passa amb els immigrants, el dinamisme de l'emigració amb destinació coneguda el marquen per igual dones i homes joves: la meitat dels emigrants té entre 25 i 44 anys, i afinant més, el grup més nombrós és el de 30 a 34 anys (9.966 persones), seguit pel de 25 a 29 anys (8.624 persones). Es compleix la regla universal segons la qual la quantitat d'emigrants declina amb l'edat, si bé el grup de 65 anys i més es manté estable al voltant de les 6.000 persones. Aquesta concentració de les sortides des de la ciutat de Barcelona en les edats d'adults joves, juntament amb les 7.022 emigracions d'infants entre 0 i 14 anys apunta a un patró d'emigració de famílies joves amb nens petits, tot i que amb una intensitat menor que la registrada l'any 2020 i 2021 –vinculat al confinament i les restriccions de mobilitat per la COVID-19. En context post-pandèmic, la persistència del que sembla un perfil familiar de les emigracions s'explicaria

per les dificultats d'accés a l'habitatge. Pel que fa al perfil acadèmic dels emigrants, un 40% acreditava titulació universitària, i per tant, com en el cas de les immigracions, presenten un perfil més qualificat que el del conjunt de la població.

Gràfic 48: Perfil d'edat i sexe dels emigrants amb destinació coneguda, 2023

Gairebé la meitat dels emigrants dels que en sabem la destinació (el 46,6%) ha nascut a Barcelona, a la resta de Catalunya o a la resta de l'estat espanyol, i si atenem a la nacionalitat, el percentatge de nacionals espanyols ascendeix fins el 57,2%. Els fluxos tenen com a destinació preferida algun dels municipis de la resta de Catalunya (67,1%). En menor mesura es dirigeixen a la resta d'Espanya (24,4%) i només un 8,5% de les persones emigrants es mou a l'estranger. En canvi, les baixes per inscripció indeguda o caducitat les protagonitzen persones de nacionalitat estrangera (73,1%).

No s'observen massa novetats pel que fa als llocs preferits de destinació. Són grans ciutats de l'entorn metropolità de Barcelona, així com Madrid. Per ordre, els destins més populars durant el 2023 són: l'Hospitalet de Llobregat, Badalona, Madrid, Sant Cugat del Vallès, Santa Coloma de Gramenet, Terrassa i Sabadell, Castelldefels i Cornellà de Llobregat. L'any 2023 van emigrar a l'estranger 5.478 persones, amb destinacions molt disperses. En termes numèrics destaquen les següents destinacions: Regne Unit, els Estats Units, Alemanya, França, Suïssa, Itàlia Argentina, Colòmbia, Xina i Perú.

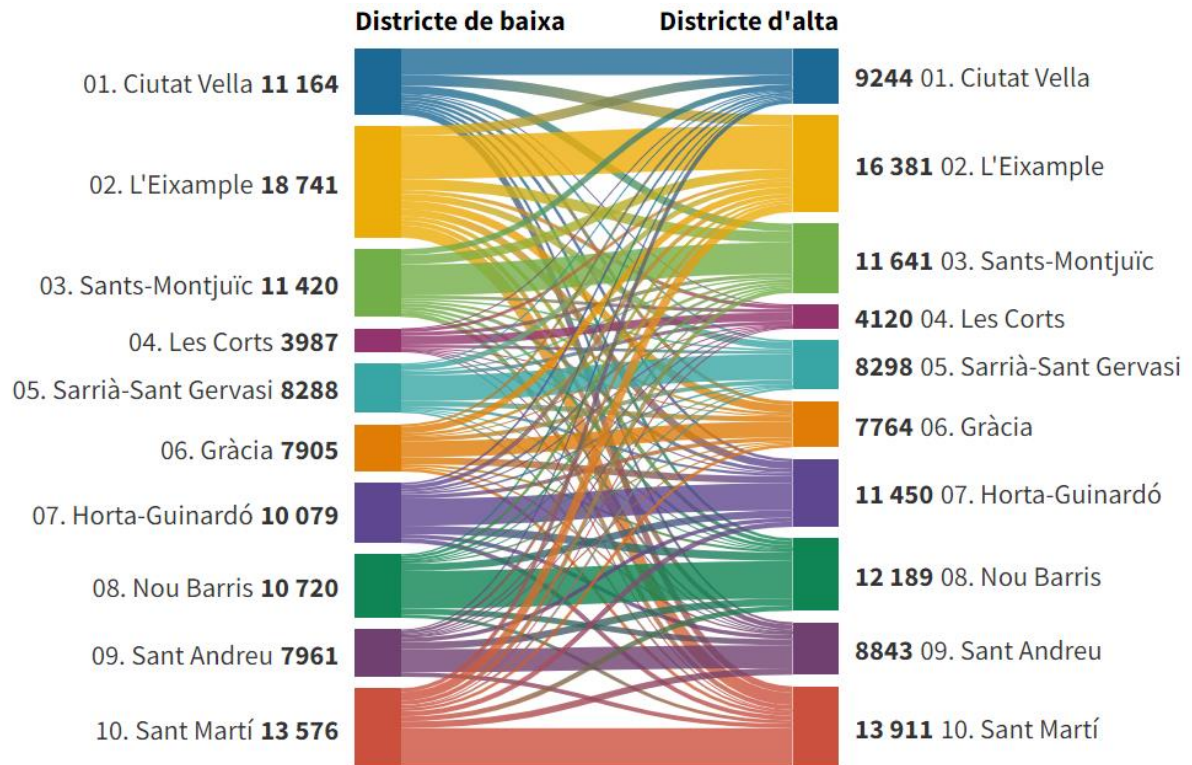
Canvis de domicili

Els moviments interns dels residents dins de la ciutat continuen guanyant rellevància en un escenari en el què els fluxos migratoris s'intensifiquen, la composició demogràfica de la ciutat es diversifica i l'accés a l'habitatge és complicat i sovint comporta diverses etapes.

Els canvis de domicili dins la ciutat (migració interna) han tornat a augmentar fins a gairebé els 104.000 (un 3,8%). Una xifra que traça una línia ascendent coherent amb els anys previs a la pandèmia i que queda desdibuixada pels dents de serra derivats de la pandèmia i les

restriccions de moviments (caiguda el 2020 i efecte rebot a l'alça el 2021). La xifra del 2023 se situa un 13,5% per sobre de la mitjana del quinquenni pre pandèmic.

Gràfic 49: Canvis de domicili per districtes, 2023

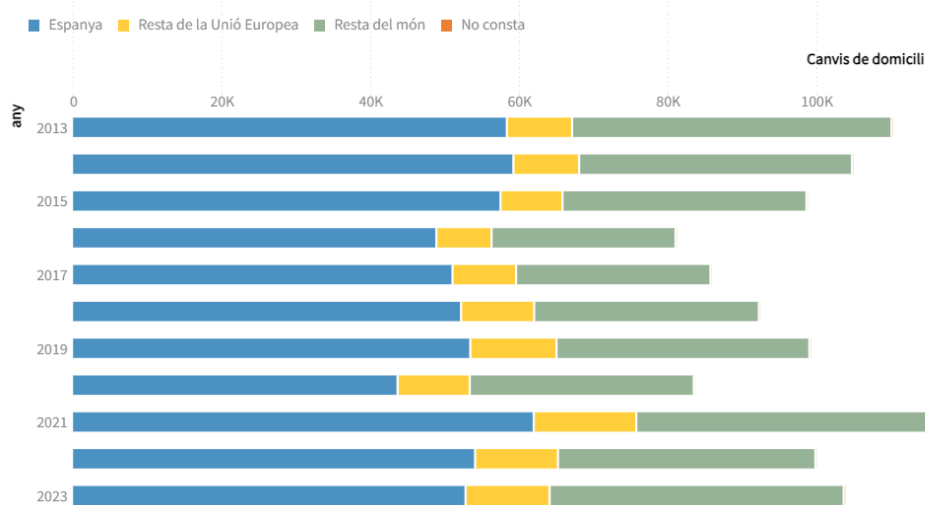
Pel que fa al perfil de les persones que canvien de domicili dintre de la mateixa ciutat, no hi ha massa variació respecte a l'any anterior, com tampoc han canviat els patrons geogràfics. Així, de nou són més dones (52,3%) que homes –desequilibri que s'accentua lleument cada any-, i enguany pràcticament s'igualava la proporció entre espanyols (51,2%) i estrangers. En taxes per mil habitants, els estrangers (117,6‰) es traslladen gairebé tres cops més de domicili que els espanyols (41,7‰).

Aquests desplaçaments també revelen una certa continuïtat en termes d'origen i destinació territorial: un 45,3% de les persones que canvien de domicili dins de Barcelona opten per romandre en el mateix districte, una proporció que va decreixent any rere any. Els districtes amb una taxa més alta d'autocontenció són Nou Barris (59,0%), Sarrià-Sant Gervasi (52,1%), i Sant Martí (50,6%). A l'extrem oposat, els districtes que menys retenen els seus residents quan canvien de domicili són Gràcia (33,6%) i Les Corts (36,6%). Com es veu al Gràfic 49 els moviments interns creuats s'escampen per tota la ciutat.

La disponibilitat d'oferta residencial -tant de lloguer com de compra-, els preus d'aquesta oferta i els canvis legislatius que pretenen dotar de major estabilitat els contractes de lloguer es perfilen com a condicionants clau en les possibilitats o les decisions de canvis de domicili dels residents dins de la ciutat.

Majoritàriament, com la resta del moviment migratori, són els adults joves els que més canvien de domicili dins la ciutat. Tot i que l'edat mitjana dels residents que protagonitzen les migracions internes va estirant-se a l'alça moderadament, no hi ha canvis destacables: l'edat mediana a la que les dones canvien de domicili dins de la ciutat és de 35,5 anys (35,2 al 2022), i la dels homes 34,2 (34,0 al 2022), unes edats molt semblants a les d'anys precedents. Majoritàriament (un 51,2%) tenen nacionalitat espanyola, però aquesta proporció és descendent i ha baixat 9,4 punts des de 2016. D'entre els estrangers, s'observen poques novetats respecte a l'any 2020: els que generen més desplaçaments interns són italians, colombians, veneçolans, i pakistanesos i hondurenys.

Gràfic 50: Canvis de domicili per nacionalitat (2013-2023)

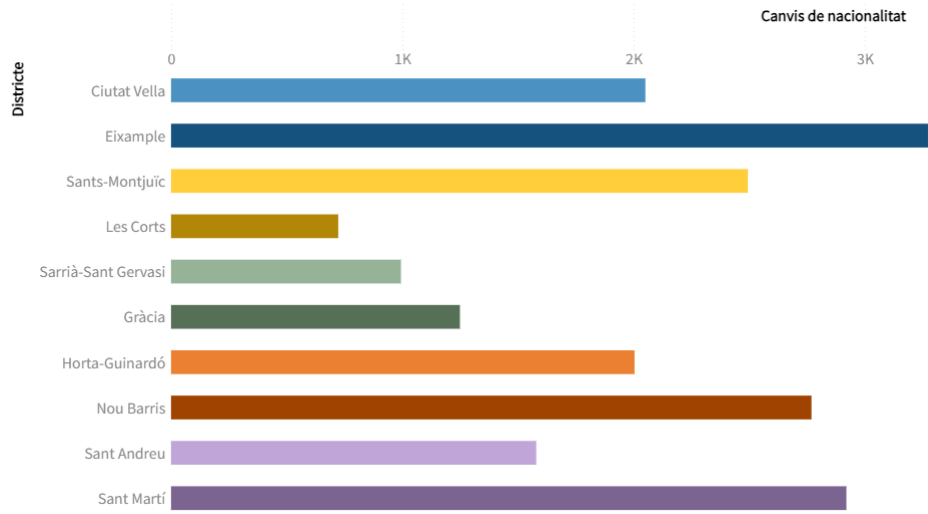

Canvis de nacionalitat

Els 20.058 canvis de nacionalitat comptabilitzats al llarg de 2023 suposen un fort impuls en la tendència a l'alça que caracteritzava aquests moviments en els darrers anys. L'estabilitat del bienni 2021-2022 amb prop de 15.300 canvis per any s'ha trencat el 2023 amb un augment del 30,7% interanual; de fet, en comparació amb el 2019 pre pandèmic, és gairebé el triple.

Del total de canvis de nacionalitat consignats, poc més de la meitat (53,5%) han estat sol·licitades per dones, i en una immensa majoria (95,1%) la nacionalitat adquirida ha estat l'espanyola. L'edat mediana dels canvis de nacionalitat ha augmentat gairebé tres punts (fins als 31,7 anys. L'Eixample (amb 3.275 registres), Sant Martí (amb 2.920) i Nou Barris (2.769) són els districtes on més residents han canviat de nacionalitat. On menys, a Sarrià-Sant Gervasi i Les Corts, amb menys de mil cadascun.

Gràfic 51: Canvis de nacionalitat per districte, 2023

**Ajuntament
de Barcelona**